

EUROPEISKA KOMMISSIONEN
GENERALDIREKTORATET
FÖR SKATTER OCH TULLAR
Tullpolitik, tullagstiftning och tulltaxan
Tullagstiftning

Bryssel den
Taxud/A2/

TAXUD/
Original EN

**IMPORT OCH EXPORT AV FÖRSÄNDELSE AV
LÅGT VÄRDE –
PAKETET OM MERVÄRDESSKATT PÅ E-HANDEL
Vägledning för medlemsstater och näringsliv**

**Revidering 1
SLUTLIG VERSION**

Ansvarsfriskrivning: Observera att detta dokument inte utgör en rättsligt bindande rättsakt utan har en förklarande karaktär. Tullagstiftningens bestämmelser har företräde framför innehållet i detta dokument och ska alltid konsulteras. De giltiga texterna till EU-rättsakterna är de som offentliggjorts i Europeiska unionens officiella tidning. Utöver detta dokument kan det även finnas nationella anvisningar eller förklarande anmärkningar.

Innehållsförteckning

Förkortningar	5
1. INLEDNING	6
1.1. Paketet om mervärdesskatt på e-handel.....	6
1.1.1. Bakgrund till antagandet.....	6
1.1.2. Mervärdesskatteregler som påverkar tullen	6
1.2. Relevanta tullbestämmelser	8
1.3. Definitioner och viktiga tullbegrepp	9
1.3.1. Egentligt värde	9
1.3.2. En enda försändelse och försändelser av lågt värde	10
1.3.3. Postförsändelser	11
1.3.4. Expressförsändelse	11
1.3.5. Posttransitering.....	11
1.4. Dokumentets syfte och tillämpningsområde.....	12
2. IMPORTFÖRMLITETER FÖR FÖRSÄNDELSE AV LÅGT VÄRDE.....	12
2.1. Översikt över olika alternativ för tulldeklarationen för övergång till fri omsättning av försändelser av lågt värde.....	12
2.2. Tulldeklaration med datauppsättning H7 (artikel 143a i kompletteringsförordningen)	13
2.2.1. "Superreducerad datauppsättning" – kolumn H7 i bilaga B till kompletteringsförordningen.....	13
2.2.2. Vem kan vara deklaratant?	21
2.2.3. Vilka varor kan deklarerats genom tulldeklarationen med H7-datauppsättning?.....	23
2.2.4. Vilken mekanism för uppbörd av mervärdesskatt?	29
2.2.5. Vilken förfarandekod?	29
2.2.6. Övergångsåtgärder.....	30
2.3. Tulldeklaration med fullständig datauppsättning – kolumn H1	30
2.4. Användning av en tulldeklaration som ingetts i förväg som en deklaration för tillfällig lagring	31
2.5. Annat (förenklingar, en enda deklaration)	31
2.5.1. Förenklad deklaration	31
2.5.2. Registrering i deklaratantens bokföring.....	32
2.5.3. Centraliserad klarering.....	32
2.5.4. Ett enda inlämnande av tulldeklarationen och den summariska införseldeklarationen.....	33

2.6.	Tullklarering av postförsändelser.....	33
2.6.1.	Beskrivning av artikel 144 i kompletteringsförordningen och av den reducerade datauppsättningen i kolumn H6 i bilaga B	35
2.6.2.	Övergångsperiod för postväsen – villkor och sista datum för användning av deklarationen genom någon annan handling	36
2.6.3.	Tullklareringsscenarier för postförsändelser från och med den 1 juli 2021	36
3.	MEKANISMER FÖR UPPBÖRD AV MERVÄRDESSKATT	39
3.1.	IOSS-SYSTEMET	39
3.1.1.	Huvudbegrepp och beskrivning av förfarandet	39
3.1.2.	Aktörernas ansvar enligt IOSS-systemet	42
3.1.3.	IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt	43
3.1.4.	Tröskelvärdet på 150 euro	45
3.1.5.	Växelkurs.....	47
3.1.6.	Samling av försändelser	48
3.1.7.	Retur av IOSS-varor	49
3.1.8.	Månatlig rapport.....	49
3.2.	DE SÄRSKILDA ORDNINGARNA	50
3.2.1.	Huvudbegrepp och beskrivning av förfarandet (hela flödet)	50
3.2.2.	Aktörernas ansvar enligt de särskilda ordningarna	53
3.2.3.	Den månatliga betalningen.....	54
3.2.4.	Varureturnering, återbetalning av mervärdesskatt.....	55
3.2.5.	Surveillance-rapportering	55
3.3.	STANDARDMEKANISMEN FÖR UPPBÖRD AV MERVÄRDESSKATT	55
3.3.1.	Huvudbegrepp	55
3.3.2.	Beskrivning av förfarandet.....	55
4.	EXPORT- OCH ÅTEREXPORTFORMALITETER FÖR FÖRSÄNDELSE AV LÅGT VÄRDE.....	57
4.1.	Översikt	57
4.2.	POSTFÖRSÄNDELSE.....	57
4.		57
4.2.1.	Exportdeklarationens omfattning genom någon annan handling	57
4.2.2.	Förfarande för export av postförsändelser.....	58
4.2.3.	Återexport av postförsändelser	59
4.3.	EXPRESSFÖRSÄNDELSE	59
4.3.1.	Exportdeklaration genom någon annan handling	59

4.3.2.	Beskrivning av förfarandet (artikel 141.4a i kompletteringsförordningen).....	61
5.	OGILTIGFÖRKLARANDE AV TULLDEKLARATIONEN	63
5.		63
5.1.	Bakgrund	63
5.1.	Rättsliga bestämmelser.....	64
5.2.	Förfaranden och formaliteter	64
5.3.	Person som ansöker om ogiltigförklaring (inklusive ombudens roll)	65
5.4.	Uppgiftskrav för den motiverade ansökan om ogiltigförklaring.....	67
Bilaga 1	TulldeklARATIONER för övergång till fri omsättning av försändelser av lågt värde från och med den 1 juli 2021.....	68
Bilaga 2	Samling av försändelser av lågt värde som importeras till EU	70

FÖRKORTNINGAR

EU	Europeiska unionen
Förordningen om tullbefrielse	Rådets förordning (EG) nr 1186/2009
Genomförandeförordningen	Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447
Genomförandeförordningen om mervärdesskatt	Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011
IOSS	Gemensam kontaktpunkt för import
KN	Kombinerade nomenklaturen
Kompletteringsförordningen	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446
Mervärdesskattedirektivet	Rådets direktiv 2006/112/EG
Moss	Mini One Stop Shop
OSS	Gemensam kontaktpunkt
Unionens tullkodex	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 952/2013
UPU	Världspostföreningen
Övergångsförordningen	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/341

1. INLEDNING

1.1. Paketet om mervärdesskatt på e-handel

1.1.1. Bakgrund till antagandet

E-handeln håller på att förändra den internationella handeln, även flödet av varor över gränserna. Samtidigt som e-handeln gör det lättare att få tillträde till globala marknader, särskilt för mikroföretag och små och medelstora företag, står tullmyndigheter över hela världen inför utmaningen att hitta en balans mellan tillsyn och underlättande som täcker in alla relevanta skattemässiga och icke-skattemässiga risker. Bristen på elektroniska förhandsuppgifter om postförsändelser och det faktum att uppgifterna ofta är av dålig kvalitet och oriktiga gör att riskanalyserna blir ineffektiva på grund av felaktiga ursprungsdeklarationer, felaktiga beskrivningar av varor och undervärdering.

E-handels exponentiella ökning under det senaste årtiondet, tillsammans med tröskelvärdet på 10/22 euro för befrielse från mervärdesskatt, har enligt vissa studier, inneburit betydande inkomstförluster för medlemsstaterna. Dessutom har leverantörer utanför EU haft en konkurrensfördel gentemot företagen i EU, som inte omfattas av denna befrielse från mervärdesskatt när de säljer varor på den inre marknaden.

För att ta sig an denna fråga antog rådet den 5 december 2017 paketet om mervärdesskatt på e-handel, som bland annat avskaffar befrielsen från mervärdesskatt vid import av varor i försändelser av lågt värde på högst 10/22 euro. Genom detta införs även förenklingar i fråga om uppbörd och betalning av mervärdesskatt vid import (IOSS – den gemensamma kontaktpunkten för import, och de särskilda ordningarna) för distansförsäljning av varor från tredjeländer eller tredjeteritorier från företag till konsumenter i EU. Reglerna ska gälla från och med den 1 juli 2021.

1.1.2. Mervärdesskatteregler som påverkar tullen

a. Avskaffande av befrielsen från mervärdesskatt för importerade varor av lågt värde och särskilda ordningar för uppbörd av mervärdesskatt vid import

I och med avskaffandet av tröskelvärdet för befrielse från mervärdesskatt på 10/22 euro från och med den 1 juli 2021 kommer alla varor som importeras till EU att bli föremål för mervärdesskatt, oavsett deras värde¹.

¹ Befrielsen från mervärdesskatt vid import av gåvoförsändelser mellan konsumenter till ett värde som inte överstiger 45 euro, i enlighet med rådets direktiv 2006/79/EG, gäller fortfarande. Dessa leveranser är av tillfällig natur och innehåller varor som endast är avsedda för mottagarens eller dennes familjs eget bruk och skickas utan ersättning eller betalning av något slag.

Tillsammans med avskaffandet av befrielsen från mervärdesskatt vid import av varor av lågt värde införs genom lagstiftningen två förenklingar för att uppbära mervärdesskatt vid import för försändelser med ett egentligt värde som inte överstiger 150 euro:

- (1) Den gemensamma kontaktpunkten för import (IOSS) enligt avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i mervärdesskattedirektivet, ändrat genom rådets direktiv (EU) 2017/2455.
- (2) De särskilda ordningarna enligt avdelning XII kapitel 7 i mervärdesskattedirektivet, ändrat genom rådets direktiv (EU) 2017/2455.

Dessa förenklingar kan inte tillämpas på punktskattepliktiga varor.

Den gemensamma kontaktpunkten för import (IOSS)

Den första ordningen är ett system med en gemensam kontaktpunkt för import där leverantören kan fullgöra alla mervärdesskatteskyldigheter (rapportering och betalning) i en medlemsstat, antingen direkt eller via en förmedlare som utsetts för detta ändamål. Den mervärdesskatt som konsumenten betalar till leverantören vid tidpunkten för försäljning deklarerar och betalas en gång i månaden via en enda IOSS-mervärdesskattedeklaration direkt av leverantören eller dennes förmedlare. Därmed befrias importen av varorna till EU från mervärdesskatt. IOSS kan användas av säljare som ägnar sig åt direktförsäljning av importerade varor till konsumenter i EU från sin egen webbplats eller till marknadsplatser/plattformar som möjliggör dessa leveranser.

Det är inte obligatoriskt att använda IOSS, men det finns skatte- och tullmässiga incitament som bör uppmuntra företagen att använda detta system.

De särskilda ordningarna

Ett andra system planeras i första hand för ekonomiska aktörer som anmäler varornas ankomst till tullmyndigheterna och deklarerar varorna av lågt värde för konsumenternas räkning, såsom postoperatörer, expressfraktföretag och tullombud, när IOSS inte används. Enligt det systemet, de så kallade särskilda ordningarna, utkrävs mervärdesskatten vid import i destinationsmedlemsstaten endast om den faktiskt uppbars från importören (dvs. varornas mottagare) för att undvika betungande återbetalningsförfaranden. Dessa aktörer betalar de mervärdesskattebelopp som uppburits från de enskilda mottagarna för all import under en viss månad. Denna samlade betalning måste göras inom den tidsfrist som gäller för betalning av importtull i enlighet med unionens tullkodex till de behöriga tull-/skattemyndigheterna.

b. Månatlig förteckning över det totala importvärdet per IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt

Medlemsstaterna måste sammanställa en månatlig förteckning per IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt som innehåller det totala värdet på den import som har ägt rum på deras territorium, och för vilken ett giltigt IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt har angetts i samband med importen. Kommissionens övervakningssystem Surveillance kommer att användas för detta ändamål. Tullmyndigheterna måste därför regelbundet skicka alla relevanta uppgifter från tulldeklarationerna till Surveillance så att de månadsvisa rapporter som krävs enligt mervärdesskattelagstiftningen kan sammanställas. Medlemsstaternas skattemyndigheter kommer att få tillgång till de månatliga IOSS-rapporterna direkt från Surveillance.

De kommer att använda denna information för sina kontroller genom att matcha det värde som anges i dessa med det som har deklarerats i den mervärdesskattedeklaration som har lämnats in av innehavaren av IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt.

1.2. Relevanta tullbestämmelser

Avskaffandet av tröskelvärdet på 10/22 euro för mervärdesskatt vid import i enlighet med paketet om mervärdesskatt på e-handel är utan tvekan den förändring som har störst inverkan på tullformalitetserna för både myndigheter och ekonomiska aktörer. Som ett resultat av denna bestämmelse kommer alla varor av kommersiell natur som importeras till EU, oberoende av deras värde, att bli föremål för mervärdesskatt från och med den 1 juli 2021.

Genomförandet av paketet om mervärdesskatt på e-handel krävde att tullagstiftningen ändrades. För att säkerställa att mervärdesskatt tas ut på alla varor som importeras från ett tredjeland till EU måste en tulldeklaration för övergång till fri omsättning inges, även för försändelser med ett egentligt värde på högst 150 euro. I syfte att skapa lika villkor för ekonomiska aktörer med jämförbar affärsverksamhet ändrades dessutom ramen för unionens tullkodex för att fastställa samma rättigheter och skyldigheter för alla personer (dvs. artikel 143a i kompletteringsförordningen till unionens tullkodex och kolumn H7 i bilaga B).

Möjligheterna att deklarerera försändelser av lågt värde för övergång till fri omsättning från och med ikraftträdandet av mervärdesskattereglerna för e-handel anges i kapitel 2 avsnitt 2.1.

När det gäller skyldigheten att tillhandahålla en månatlig förteckning över det totala värdet på importen per IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt ändrades genomförandeförordningen till unionens tullkodex i syfte att ange den rättsliga grunden för insamling och utbyte av relevant mervärdesskatteinformation i

Surveillance (artikel 55 och bilagorna 21-01, 21-02 och 21-03² till genomförandeförordningen).

Ytterligare ändringar av kompletteringsförordningen och genomförandeförordningen syftade till att effektivisera tullformalitetserna och anpassa vissa bestämmelser efter de nya mervärdesskattereglerna. De omfattar följande:

- 1) Det behöriga tullkontoret för övergång till fri omsättning av försändelser av lågt värde när IOSS inte används – artikel 221.4 i genomförandeförordningen.
- 2) Övergångsbestämmelser för användande av tulldeklarationen för försändelser av lågt värde när uppgraderingen av de nationella it-systemen inte har slutförts före den 1 juli 2021 – artikel 143a.3 i kompletteringsförordningen.
- 3) Övergångsbestämmelser för postoperatörer när det inte finns några elektroniska förhandsuppgifter – artiklarna 138 f och 141.3 i kompletteringsförordningen och när IOSS eller de särskilda ordningarna inte används.

1.3. Definitioner och viktiga tullbegrepp

1.3.1. Egentligt värde

Genom de nya mervärdesskattereglerna för e-handel har en särskild ordning införts för beräkningen av mervärdesskatt vid import av varor i försändelser på högst 150 euro. Det tillämpade begreppet följde tröskelvärdet för tullbefrielse för försändelser av ringa värde enligt förordningen om tullbefrielse (förordning (EG) nr 1186/2009). Från och med juli 2021 måste medlemsstaterna dessutom integrera en valideringsmekanism i deklarationssystemet (nationella importsystem) för att kontrollera om tulldeklarationen för övergång till fri omsättning av vissa försändelser av lågt värde (datauppsättning H7 i bilaga B till kompletteringsförordningen) används i enlighet med reglerna.

Mot denna bakgrund infördes genom tullagstiftningen en rättsligt bindande definition av denna term för att säkerställa ett harmoniserat genomförande i hela EU och som bygger på den strategi som har använts för tröskelvärdet för tullbefrielse. Denna definition gäller för användningen av tröskelvärdet på 150 euro både för tull- och mervärdesskatteändamål, oavsett vilken mervärdesskatteordning som används.

I artikel 1.48 i kompletteringsförordningen fastställs följande: "[E]gentligt värde:

- a) i fråga om varor av kommersiell natur: priset för själva varorna när de säljs för export till unionens tullområde, exklusive transport- och försäkringskostnader om dessa inte ingår i priset och inte anges separat på fakturan, och exklusive alla andra

² Då projektgruppen färdigställde vägledningen hade ändringen av genomförandeförordningen om införande av bilaga 21-03 ännu inte antagits.

skatter och avgifter som kan fastställas av tullmyndigheterna utifrån relevanta dokument.

b) i fråga om varor av icke-kommersiell natur: det pris som skulle ha betalats för själva varorna om de hade sålts för export till unionens tullområde.”

Exempel på beräkningen av det egentliga värdet finns i kapitel 2 avsnitt 2.2.1 om dataelement 14 14 000 000.

Alla andra relaterade kostnader, utöver transport och försäkring, som inte speglar varornas eget värde måste också exkluderas från det egentliga värdet, när de anges separat och tydligt på fakturan (t.ex. maskinkostnader, licensavgifter, exportskatt osv.).

Frasen ”andra skatter och avgifter” avser alla skatter eller avgifter som tas ut på grundval av varornas värde eller utöver en skatt eller avgift som tillämpas på sådana varor.

När det gäller varor av icke-kommersiell natur bör definitionen även tolkas på samma sätt som för varor av kommersiell natur, dvs. varornas värde, exklusive andra eventuella kostnader, skatter eller avgifter som redan nämns i artikel 1.48 i kompletteringsförordningen.

1.3.2. En enda försändelse och försändelser av lågt värde

Mot bakgrund av artikel 23.1 i förordningen om tullbefrielse, som definierar ”försändelser av ringa värde”, innehåller försändelser av lågt värde varor vars egentliga värde vid import inte överstiger 150 euro.

När det gäller termen ”försändelse” ska varor som försänds samtidigt av samma avsändare till samma mottagare och som omfattas av samma transportavtal (t.ex. underflygfraktsedel, S10-streckkod) betraktas som en enda ”försändelse”.

Därmed bör varor som försänds av samma avsändare till samma mottagare, men som beställdes och transporterades separat, även om de anländer samma dag men som separata paket till postoperatören eller expressfraktföretaget på bestämmelseorten, betraktas som separata försändelser. I samma anda bör varor som omfattas av denna enda beställning som lagts av samma person, men som försänds separat, betraktas som separata försändelser.

Denna definition bör dock tillämpas utan att det påverkar bestämmelserna om tullkontroller (artikel 46 i unionens tullkodex). Tullmyndigheterna får utföra alla kontroller som de anser nödvändiga för att säkerställa att tullbestämmelserna följs, och i slutändan för att säkra unionens finansiella traditionella egna medel.

Exempel finns i kapitel 4 i de [förklarande anmärkningarna](#), punkterna 22–27.

1.3.3. Postförsändelser

I enlighet med artikel 1.24 i kompletteringsförordningen innehåller postförsändelser varor som uppfyller följande villkor:

- De är andra än brevörsändelser³.
- De är inneslutna i ett postpaket eller paket.
- De transporteras under ansvar av eller av en postoperatör i enlighet med bestämmelserna i världspostkonventionen (UPU-konventionen).

För fullständighetens skull definieras i artikel 1.25 i kompletteringsförordningen postoperatören som ”en operatör som är etablerad i och som utsetts av en medlemsstat att tillhandahålla internationella tjänster som regleras i världspostkonventionen”.

1.3.4. Expressförsändelse

År 2020 infördes genom en ändring av kompletteringsförordningen en definition av varor i expressförsändelser i artikel 1.46: ”expressförsändelse: en enskild försändelse som transporteras av ett expressfraktföretag eller på detta företags ansvar”.

Dessutom definieras i artikel 1.47 i kompletteringsförordningen expressfraktföretaget som en operatör som tillhandahåller en integrerad tjänst med påskyndad/tidsbestämd hämtning, transport, tullklarering och leverans av paket samtidigt som man följer sådana försändelser och håller kontroll över dem under hela leveransen.

1.3.5. Posttransitering

Posttransitering definieras i ”Del I, avsnitt 4.2.6. Postförsändelser” i Handboken om transitering:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/transit_manual_sv.pdf

i. Sluten transitering

Postförsändelser anses befinna sig i sluten transitering när containrarna skickas till en utsedd transiteringsoperatör för att samtidigt omdirigeras till den utsedda operatören på bestämmelseorten, men i separata behållare, i containrarna tillhörande den utsedda transiteringsoperatören. I regel samråder den utsedda operatören på avsändningsorten och transiteringsoperatören med varandra i samband med sluten transitering.

ii. Öppen transitering

Öppen transitering används när volymerna inte motiverar en sluten leverans. De artiklar (brevbuntar, paket) som skickas till ett destinationsland finns i behållare (vanligtvis säckar) som avsänds till en utsedd tredjepartsoperatör (transiteringsoperatör).

³ I denna vägledning behandlas inte tullformaliteter för brevörsändelser. I stället finns en detaljerad förklaring i del E punkt 3 i [vägledningen för införsel och import av varor inom ramen för tullkodexen](#).

Den utsedda transiteringsoperatören inkluderar sedan den post som är avsedd för öppen transitering i sina egna behållare tillsammans med sin egen post från avsändningsorten. Transporter med öppen transitering bör inte användas till destinationsländer om postens vikt överstiger tre kilo per postförsändelse eller per dag (när flera försändelser skickas på en dag), och inte heller för M-säckar⁴.

På samma sätt som för sluten transitering samråder operatören på avsändningsorten och transiteringsoperatören med varandra i samband med öppen transitering.

1.4. Dokumentets syfte och tillämpningsområde

Eftersom tullagstiftningen påtagligt har ändrat tullformaliteter för import och export av försändelser av lågt värde är det av största vikt att alla berörda parter (såsom tull- och skattemyndigheter, elektroniska gränssnitt, handlare med egna webshoppar, postväsen och expressfraktföretag, tullombud, leverantörer av logistiktjänster och importörer) tillämpar de relevanta reglerna rätt och på ett enhetligt sätt i hela EU.

Syftet med denna vägledning är att komplettera de [förklarande anmärkningarna om mervärdesskatt](#), särskilt kapitel 4 om importordningen, med förtydliganden och exempel på de tullformaliteter som är tillämpliga på distansförsäljning av försändelser av lågt värde som importeras från tredjeländer eller tredjeteritorier och säljs från företag till konsumenter.

Tull 2020-programmets projektgrupp för tullformaliteter vid import och export i samband med försändelser av lågt värde, som samlar företrädare för alla ovannämnda intressenter, fick i uppgift att ta fram tydlig vägledning om dessa frågor. Innehållet i detta dokument speglar resultatet av deras arbete, som godkänts av tullexpertgruppens sektion för allmän tullagstiftning (CEG-GEN).

2. IMPORTFORMALITETER FÖR FÖRSÄNDELSE AV LÅGT VÄRDE

2.1. Översikt över olika alternativ för tulldeklarationen för övergång till fri omsättning av försändelser av lågt värde

I allmänhet väljer den person som lämnar in deklarationen vilken tulldeklaration som ska användas och utifrån de rättsliga kraven och/eller tillgången till de dataelement som krävs för var och en av följande lösningar.

⁴ En M-säck är en direktsäck med trycksaker som skickas till en enda utländsk mottagare på en enda adress. Den ska betraktas som en postförsändelse (och inte som en behållare). Sedan 2019 är M-säckar föremål för elektroniska förhandsuppgifter.

I bilaga I finns en översikt över olika möjliga tulldeklARATIONER för detta ändamål.

2.2. TulldeklARATION med datauppsättning H7 (artikel 143a i kompletteringsföRordningen)

Den s.k. superreducerade datauppsättningen enligt artikel 143a i kompletteringsföRordningen innehåller ett antal uppgiftskrav som är avsedda att underlätta genomförandet av tullaspekterna i paketet om mervärdesskatt på e-handel.

2.2.1. "Superreducerad datauppsättning" – kolumn H7 i bilaga B till kompletteringsföRordningen

2.2.1.1. Omfattning och roll

Det detaljerade innehållet (datauppsättningen) i denna särskilda tulldeklARATION definieras i kolumn H7 i bilaga B till kompletteringsföRordningen⁵.

Sammanfattning:

TulldeklARATIONER som innehåller datauppsättningen H7 kan användas

- av alla personer⁶,
- för varor som skickas i försändelser från företag till konsument, mellan företag eller mellan konsumenter upp till ett egentligt värde på 150 euro och som omfattas av tullbefrielse i enlighet med artikel 23.1 i föRordningen om tullbefrielse, eller i försändelser mellan konsumenter upp till ett egentligt värde på 45 euro som omfattas av tullbefrielse i enlighet med artikel 25.1 i föRordningen om tullbefrielse, och
- för IOSS, de särskilda ordningarna eller standardmekanismen för uppbörd av mervärdesskatt vid import.

Undantag/undantagna varor: Varor som är föremål för förbud och restriktioner (mer information finns i avsnitt 2.2.3).

Medlemsstaterna får tillåta att tulldeklARATIONEN med datauppsättningen H7 används i samband med handel med särskilda skatteområden, i enlighet med artikel 134.1 i kompletteringsföRordningen.

Om villkoren för användning av respektive tulldeklARATION för övergång till fri omsättning av varorna uppfylls är det upp till den person som lämnar in deklARATIONEN att välja

⁵ I detta dokument innehåller hänvisningen till H7 de dataelement som planeras i den reviderade bilaga B som ännu inte antagits vid den tidpunkt då vägledningen utarbetades.

⁶ Inom ramen för de särskilda ordningarna får dock tulldeklARATIONEN med datauppsättningen H7 endast användas av den person som anmäler varornas ankomst till tullen.

tulldeklaration med lämplig datauppsättning för tullklarering för import av försändelser av lågt värde (H7, I1, H1 eller, i tillämpliga fall, H6).

2.2.1.2. Vägledning om vissa dataelement i H7-tulldeklarationen

(a) Dataelement 11 10 000 000 Koder för ytterligare förfarande

I anmärkningen till detta dataelement anges följande: Ange tillämpliga unionskoder eller den kod för ytterligare förfarande som angetts av den berörda medlemsstaten.

De tillämpliga unionskoder som ska användas inom ramen för detta dataelement är följande:

- (a) C07 – Försändelser av ringa värde
- (b) C08 – Försändelser som skickas från en privatperson till en annan privatperson
- (c) F48 – Import enligt den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor som importerats från tredjeländer och tredjeterritorier enligt avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG (IOSS-ärenden)
- (d) F49 – Import enligt de särskilda ordningarna för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import enligt avdelning XII kapitel 7 i direktiv 2006/112/EG (ärenden med De särskilda ordningarna).

Eftersom koden ”C08” avser försändelser mellan konsumenter kan den inte användas tillsammans med någon av ovanstående F-koder (F48 och F49). Om IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt anges i dataelement 13 16 000 000, då kan endast koderna för ytterligare förfarande C07 och F48 användas.

Exempel:

- a) En försändelse med IOSS och ett egentligt värde av 130 euro:
Koder som ska användas inom ramen för 11 10 000 000: C07 och F48.
- b) En försändelse utan IOSS men som ska deklarerar enligt de särskilda ordningarna:
Koder som ska användas inom ramen för 11 10 000 000: C07 och F49.
- c) En försändelse från en privatperson till en annan med ett värde på 30 euro:
Kod som ska användas inom ramen för 11 10 000 000: C08.
- d) En försändelse från en privatperson till en annan med ett egentligt värde på 130 euro:
Kod som ska användas inom ramen för 11 10 000 000: C07.
- e) En försändelse med ett egentligt värde på 130 euro inom ramen för standardordningen för mervärdesskatt vid import (IOSS används inte), inklusive transporter mellan företag: Kod som ska användas inom ramen för 11 10 000 000: C07.
- f) En försändelse från en privatperson till en annan, som innehåller två artiklar, med ett totalt värde av 50 euro (artikel 1: 20 euro, artikel 2: 30 euro).
- g) Kod som ska användas inom ramen för 11 10 000 000: artikel 1, 20 euro – C07; artikel 2, 30 euro: C07.

(b) Dataelement 12 01 000 000 Tidigare dokument

Syftet med dataelement 12 01 000 000 är att upprätta en koppling mellan de olika tullformaliteterna och göra det möjligt att spåra varorna för tulländamål. Detta gör det möjligt för tullen att kontrollera att varorna har fullgjort införsel- och importformaliteterna. Det krävs att en hänvisning till ett tidigare dokument anges, t.ex. till deklarationen för tillfällig lagring eller till den summariska införseldeklarationen när det rör sig om en tulldeklaration för övergång till fri omsättning. I fotnot [72]⁷ i bilaga B till kompletteringsförordningen beviljas undantag från denna hänvisning om medlemsstatens deklarationssystem kan göra denna koppling tillgänglig i tulldeklarationen på grundval av annan information (t.ex. transportdokumentnumret).

I detta fall kan man avstå från kravet på det tidigare dokumentets identifieringskod, och i stället kan transportdokumentnumret användas enligt vad som anges i dataelement 12 05 000 000 för att fastställa tidigare formaliteter, huvudsakligen för medlemsstater som har ett integrerat it-system för införsel och import och i situationer där den summariska införseldeklarationen lämnas in i importmedlemsstaten.

(c) Dataelement 12 03 000 000 Styrkande handlingar

Detta dataelement innehåller identifierings- eller referensnumret för alla handlingar (såsom fakturan), certifikat och tillstånd som utfärdats på unionsnivå, internationell nivå eller nationell nivå, som hör till de varor som omfattas av deklarationen.

(d) Dataelement 12 05 000 000 Transportdokument

Detta dataelement inbegriper en hänvisning till transportdokumentet samt uppgift om transportdokumentets typ. För försändelser av lågt värde kan hänvisningen till transportdokumentet i detta dataelement i vissa situationer leda till ett undantag från hänvisningen till det tidigare dokumentet (se fotnot [72] med avseende på dataelement 12 01 000 000 i bilaga B till kompletteringsförordningen).

Expressfraktföretaget tillhandahåller i allmänhet numret på flygfraktsedeln som transportdokument. Detta är en unik identifierare för en viss försändelse som kan användas för att söka i något av systemen (nationella och transeuropeiska) för att spåra försändelsens historik.

Postoperatörerna använder S10-streckkoden för dataelement 12 01 000 000. Detta nummer gör det möjligt att spåra en specifik postförsändelse.

⁷ Medlemsstaterna får undanta deklaramenten från denna skyldighet om deras system gör det möjligt för dem att automatiskt och otvetydigt fastställa denna information med utgångspunkt i de övriga uppgifterna i deklarationen.

(e) Dataelement 12 08 000 000 Referensnummer/UCR

Denna uppgift avser det unika kommersiella referensnummer som säljaren har tilldelat transaktionen/beställningen i fråga. Den kan ha formen av WCO-koder (ISO 15459) eller motsvarande.

Den ger åtkomst till underliggande kommersiella uppgifter av intresse för tullen, som kan underlätta och påskynda eventuell kontrollverksamhet. Det rekommenderas därför att detta dataelement anges när så är möjligt. Detta dataelement är frivilligt för den person som inger tulldeklarationen. I anmärkningen till detta dataelement anges att detta får användas för uppgift om transaktionsidentifikatorer om varorna deklarerats för övergång till fri omsättning enligt den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer och territorier som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG. Dessa uppgifter kan dock, eftersom de är frivilliga, lämnas oberoende av vilken mekanism för uppbörd av mervärdesskatt vid import som används.

Det är viktigt att notera att denna transaktionsidentifikator inte är identisk med transportdokumentsnummeret (t.ex. flygfraktsedelnummer för expressförsändelser eller S10-streckkod för postförsändelser), vilket är ett nummer som transportföretaget tilldelat försändelsen.

Transaktionsidentifikatorn är inte heller identisk med IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt, utan hänvisar till försäljningstransaktionen (t.ex. löpnummer) och tilldelas vanligtvis av säljaren för kommersiella ändamål. Det är upp till denne att fastställa transaktionsidentifikatorns struktur, men den bör respektera det erforderade formatet (ett ... 35). Ett enda sifferintervall kan därför användas oavsett vilken medlemsstat som är konsumtionsmedlemsstat och/eller importmedlemsstat.

När det rör sig om samlade beställningar avser transaktionsidentifikatorn, om en sådan tillhandahålls, de enskilda beställningar som avser den berörda artikel som deklarerats.

(f) Dataelement 13 01 000 000 Exportör

I anmärkningen till detta dataelement krävs fullständigt namn på och fullständig adress till den person som avsänder varorna enligt transportavtalet från den part som beställer transporten.

Exempel:

- En försändelse med flera varor från en säljare som också beställer transporten: Namnet på och adressen till den personen (dvs. säljaren) måste anges inom ramen för detta dataelement på ”rubriknivå” i deklarationen (varutransportnivå).

- En försändelse med flera varor från olika säljare som säljs på samma plattform. Transporten organiseras av plattformen: Namnet på och adressen till den plattform som beställer transporten måste anges inom ramen för detta dataelement på ”rubriknivå” i deklarationen (varutransportnivå).
- Flera varor från olika säljare som säljs på samma plattform där transporten organiseras av varje enskild säljare: Varorna kommer att anlända som enskilda försändelser och bli föremål för separata tulldeklarationer. Namnet på och adressen till den berörda personen (dvs. respektive säljare) som beställer transporten måste anges inom ramen för detta dataelement med avseende på varje försändelse och varje gång på ”rubriknivå” i deklarationen (varutransportnivå).

(g) Dataelement 13 04 000 000 Importör

I anmärkningen till detta dataelement krävs det att man anger namn på och adress till den part som varorna faktiskt försänds till (dvs. det företag eller den privatperson som är den slutliga mottagaren).

(h) Dataelement 13 04 017 000 Importörens identifieringsnummer

Anmärkningen till detta dataelement kräver att man anger identifieringsnumret för den person som varorna faktiskt försänds till.

Ange det Eori-nummer som avses i artikel 1.18 i kompletteringsförordningen för den berörda personen. Om importören inte har ett Eori-nummer kan tullförvaltningen tilldela importören ett tillfälligt nummer för deklarationen i fråga.

Om importören inte är registrerad i Eori, eftersom mottagaren inte är en ekonomisk aktör eller inte är etablerad i unionen: Ange det nummer som krävs enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning.

Anmärkningen ska läsas tillsammans med fotnot 8 i bilaga B till kompletteringsförordningen: Ska endast anges när det finns tillgängligt.

Exempel:

- En H7-tulldeklaration ska inges i medlemsstat ”A” och importören (dvs. mottagaren) är en privatperson. Den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten kräver inte att privatpersoner ska ha ett Eori-nummer. I detta fall ska dataelement 13 04 017 000 lämnas tomt eller fyllas i enligt den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten, under förutsättning att den person som inger deklarationen har tillgång till informationen vid den tidpunkt då den lämnas in.
- En H7-tulldeklaration ska inges i medlemsstat ”B” och importören (dvs. mottagaren) är en privatperson. Den nationella lagstiftningen i den medlemsstaten kräver att privatpersoner ska ha ett Eori-nummer. I detta fall anges privatpersonens

Eori-nummer i dataelement 13 04 017 000, under förutsättning att Eori-numret finns tillgängligt för den person som inger deklarationen vid den tidpunkt då den lämnas in.

Ovanstående gäller oavsett vilken mekanism för uppbörd av mervärdesskatt som används för uppbörden av mervärdesskatt vid import (IOSS, de särskilda ordningarna eller standardmekanismen för uppbörd av mervärdesskatt).

Medlemsstater som kräver att en identifierare används för privatpersoner i enlighet med artikel 6.1b i kompletteringsförordningen kan dock fortsätta att göra så. Medlemsstater som inte kräver detta bör inte införa nya skyldigheter för att implementera H7-datauppsättningen i sitt nationella importsystem.

(i) Dataelement 13 05 000 000 Deklarant

I avsnitt 2.2.2 finns detaljerade förklaringar för detta dataelement.

(j) Dataelement 13 16 000 000 Identifieringsnummer för ytterligare skatterelaterade referensuppgifter

I anmärkningen till detta dataelement anges att det särskilda IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt ska anges för användningen av IOSS när varorna deklarerar för övergång till fri omsättning enligt den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer och territorier som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG.

Anmärkningen ska läsas tillsammans med fotnot 55 i bilaga B till kompletteringsförordningen: Denna information ska endast lämnas om varorna importeras inom ramen för den särskilda ordningen (IOSS-ärende).

IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt ska göras tillgängligt för tullmyndigheterna senast i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning. När det gäller postförsändelser kan ett sådant nummer ingå i ITMATT-meddelandet för att underlätta behandlingen av uppgifterna.

Det är inom ramen för detta dataelement som IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt måste deklarerar tillsammans med rollkoden FR5, som hänvisar till säljaren (IOSS).

Endast ett IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt kan deklarerar per försändelse och måste anges på varustransportnivå. Det är alltså relevant för hela deklarationen. En tulldeklaration kan därför inte innehålla en blandning av varor som är föremål för IOSS och inte.

(k) Dataelement 14 03 040 000 Avgiftsunderlag

Detta dataelement krävs inte för tulldeklarationen med datauppsättningen H7, vilket innebär att det inte ska deklarerats/tillhandahållas av den person som inger tulldeklarationen.

Denna information ska dock överföras från det nationella importsystemet till Surveillance . Därför måste det nationella importsystemet i varje medlemsstat

- beräkna dataelementet 14 03 040 000 Avgiftsunderlag på grundval av dataelement 14 14 000 000 och 14 15 000 000, och vid behov
- omvandla fakturans valuta till nationell valuta (dataelement 14 14 000 000 + dataelement 14 15 000 000/varupost) x 14 09 000 000.

(l) Dataelement 14 14 000 000 Egentligt värde

I anmärkningen till detta dataelement krävs det att man anger det egentliga värdet för varorna per varupost i faktureringsvalutan.

Dataelement 14 14 000 000 är obligatoriskt för den person som inger tulldeklarationen.

Dataelement 14 14 000 000 används endast i samband med H7-tulldeklarationen. När det rör sig om en tulldeklaration med fullständigt datauppsättning (H1) eller en förenklad deklaration (II) ska varornas egentliga värde anges i dataelement 14 08 000 000 Varupostens pris/belopp. När det gäller en tulldeklaration med reducerad datauppsättning för varor i postförsändelser (H6) ska dataelement 14 12 000 000 Postalt värde användas för varornas egentliga värde.

När IOSS används rekommenderas det att mervärdesskattebeloppet alltid anges separat på fakturan för att göra det möjligt att identifiera det egentliga värdet och beräkna avgiftsunderlaget för Surveillance-rapporteringen.

Exempel 1: Egentligt värde på 140 euro (exklusive mervärdesskatt och inga andra kostnader)

Varupost nr	Produktbeteckning	Pris	Mervärdesskatt	Totalpris
1	Vinterjacka	140 euro	28 euro	168 euro

Exempel 2: Egentligt värde på 140 euro (exklusive mervärdesskatt och transportkostnaderna anges separat)

Varupost nr	Produktbeteckning	Pris	Mervärdesskatt	Totalpris
1	Vinterjacka	140 euro	28 euro	168 euro
2	Transportavgift	15 euro	3 euro	18 euro

Exempel 3: Egentligt värde på 140 euro (exklusive mervärdesskatt och transportkostnaderna anges separat)

Varupost nr	Produktbeteckning	Pris	Mervärdesskatt	Totalpris
1	Vinterjacka	120 euro	24 euro	144 euro
2	T-shirt	20 euro	4 euro	24 euro
3	Transportavgift	15 euro	3 euro	18 euro

Exempel 4: Egentligt värde på 160 euro (exklusive mervärdesskatt inga andra kostnader anges separat på fakturan)

Varupost nr	Produktbeteckning	Pris	Mervärdesskatt	Totalpris
1	Vinterjacka	160 euro	32 euro	192 euro

Eftersom det egentliga värdet i exempel 4 överskrider 150 euro kan deklarationen med H7-datauppsättningen inte användas för att deklarera dessa varor. I stället måste antingen en standardtulldeklaration (H1 eller H6 endast för postoperatörer) eller en förenklad tulldeklaration (I1) användas.

(m)Dataelement 14 15 000 000 Transport- och försäkringskostnader till destinationen

I anmärkningen till detta dataelement krävs att transport- och försäkringskostnader anges fram till slutdestinationen i faktureringsvalutan.

Dataelement 14 15 000 000 är obligatoriskt för den person som inger tulldeklarationen. I enlighet med inledande anmärkning (3) i kapitel 1 i avdelning I till bilaga B till kompletteringsförordningen insamlas dock dessa uppgifter endast när omständigheterna motiverar det. Dessutom kan inledande anmärkning (6) vara lika relevant i detta sammanhang. Det anges att de uppgifter som deklaranten lämnar ska baseras på dennes kunskaper vid den tidpunkt då deklarationen inges till tullen. Detta gäller dock utan att det påverkar tillämpningen av artikel 15 i unionens tullkodex.

Exempel:

- Varornas pris, inklusive de transport- och försäkringskostnader som anges på fakturan: 120 euro. På fakturan nämns transport- och försäkringskostnaderna på 20 euro separat – *Det egentliga värde som ska anges i dataelementet 14 14 000 000 är 100 euro och de transport- och försäkringskostnader till slutdestinationen som ska anges i dataelement 14 15 000 000 är 20 euro.*
- Total pris på varorna enligt uppgift i fakturan: 120 euro. Inga transport- eller försäkringskostnader nämns i de styrkande handlingarna – *Det egentliga värde som*

ska anges i dataelement 14 14 000 000 är: 120 euro. Dataelement 14 15 000 000 lämnas tomt eller fylls i med värdet "0", beroende på medlemsstatens importsystem.

(n) Dataelement 18 02 000 000 Extra mängdenheter

I anmärkningen till detta dataelement krävs det att man vid behov anger kvantiteten av varuposten i fråga, uttryckt i den enhet som föreskrivs i unionslagstiftning, enligt offentliggörande i Taric.

Anmärkningen ska läsas tillsammans med fotnot 56 i bilaga B till kompletteringsförordningen: Denna uppgift krävs endast om deklarationen omfattar varor som avses i artikel 27 i förordning (EG) nr 1186/2009 och/eller i artikel 2 i rådets direktiv 2006/79/EG.

Detta innebär att detta dataelement endast krävs för försändelser mellan konsumenter (privatperson till privatperson) om varornas natur omfattas av kvantitetsbegränsningarna (tobaksvaror, alkohol och alkoholhaltiga drycker, parfymer och luktvatten).

Exempel

En låda cigarrer skickas som en gåva.

Kvantitet: Lådan innehåller 10 cigarrer.

Extra mängdenhet: 0,01

(o) Dataelement 18 09 056 000 Undernummer i Harmoniserade systemet

I anmärkningen till detta dataelement krävs det att man anger det sexsiffriga HS-numret för de deklarerade varorna.

2.2.2. Vem kan vara deklarant?

Tulldeklarationen med H7-datauppsättning kan inges av alla personer som uppfyller villkoren i artikel 170 i unionens tullkodex. Deklaranten kan antingen vara importören (dvs. mottagaren som vanligtvis, men inte nödvändigtvis, är identisk med köparen) i sitt eget namn och för egen räkning eller ett ombud (dvs. postoperatör, expressfraktföretag, tullombud eller liknande) enligt de allmänna villkoren i unionens tullkodex. Beroende på typen av ombudskap får ombuden agera i den företrädde personens namn och för dennes räkning (direkt ombudskap) eller i sitt eget namn och för den företrädde personens räkning (indirekt ombudskap).

Vid tullklarering för övergång till fri omsättning får tullmyndigheterna kräva att ombuden styrker att de har fullmakt från den person som de företräder. Ombud som underlåter att lägga fram sådana bevis eller som underlåter att ange att de agerar som ombud, anses agera i eget namn och för egen räkning och ska helt och hållet ansvara för den berörda tulldeklarationen.

För att påskynda tullklaringsförfarandet kan en sådan fullmakt begäras från köparen redan vid tidpunkten för köpet, t.ex. när leveransalternativen väljs. Det rekommenderas också att fullmakten omfattar alla formaliteter som rör tullklareringen av varorna, inklusive eventuell ändring eller ogiltigförklaring av tulldeklarationen.

Exempel:

- 1) En importör i Estland beställer ett par gymnastikskor från en säljare på en onlineplattform. Försändelsen uppfyller alla villkor i artikel 143a i kompletteringsförordningen (varor som omfattas av artikel 23.1 i förordningen om tullbefrielse och som inte är föremål för förbud och restriktioner). Varorna transporteras av posten/expressfraktföretaget och vid ankomst till Estland väljer importören att inge tulldeklarationen i sitt eget namn. För detta ändamål har importören rätt att använda tulldeklarationen med H7-datauppsättningen.

Utdrag från tulldeklarationen:

Dataelement 13 04 000 000	Importör	Person (privat eller juridisk)
Dataelement 13 05 000 000	Deklarant	Importör
Dataelement 13 06 000 000	Ombud	—

- 2) I ett andra scenario utser importören posten/expressfraktföretaget/något annat tullombud för att inge tulldeklarationen i dennes namn och för dennes räkning => direkt ombudskap av posten/expressfraktföretaget, som för detta ändamål kan välja tulldeklarationen med H7-datauppsättning.

Utdrag från tulldeklarationen:

Dataelement 13 04 000 000	Importör	Person (privat eller juridisk)
Dataelement 13 05 000 000	Deklarant	Importör
Dataelement 13 06 000 000	Ombud	Post/expressfraktföretag/annat tullombud
Dataelement 13 06 030 000	Ombudets status	Kod ”2” (direkt ombudskap enligt artikel 18.1 i kodexen)

- 3) I ett tredje scenario utser importören posten/expressfraktföretaget/annat tullombud till indirekt ombud, som därefter klarerar varorna i eget namn men för importörens räkning.

Utdrag från tulldeklarationen:

Dataelement 13 04 000 000	Importör	Person (privat eller juridisk)
---------------------------	----------	--------------------------------

Dataelement 13 05 000 000	Deklarant	Post/expressfraktföretag/annat tullombud
Dataelement 13 06 000 000	Ombud	Post/expressfraktföretag/annat tullombud
Dataelement 13 06 030 000	Ombudets status	Kod ”3” (indirekt ombudskap enligt artikel 18.1 i kodexen)

- 4) I ett fjärde scenario uppger posten/expressfraktföretaget/tullombudet inte att de agerar som ombud och anses därför agera i eget namn och för egen räkning, med allt ansvar som följer av deklaratens roll.

Utdrag från tulldeklarationen:

Dataelement 13 04 000 000	Importör	Person (privat eller juridisk)
Dataelement 13 05 000 000	Deklarant	Post/expressfraktföretag/annat tullombud
Dataelement 13 06 000 000	Ombud	—

För att deklarationen ska kunna inges måste alla uppgifter som krävs för varornas övergång till fri omsättning vara tillgängliga för den person som inger deklarationen. Deklarationen kommer endast att godtas när den innehåller alla uppgifter som erfordras. Om deklarationen inges för en annan persons räkning måste tullombuden (inklusive postoperatörer, expressfraktföretag eller liknande) ha en fullmakt (artikel 19 i unionens tullkodex).

För ekonomiska aktörer som regelbundet agerar som tullombud kan tullmyndigheterna fråga kravet på styrkande av fullmakt i enlighet med artikel 19.3 i unionens tullkodex. Även om det inte finns någon skyldighet att styrka fullmakten måste ombudet ändå ha fullmakt att agera som ombud för den berörda personens räkning (dvs. den person som har rätt att ge en annan person fullmakt att agera för dennes räkning, t.ex. importören). Med andra ord måste den berörda personen uttryckligen ha samtyckt till att låta sig företrädas eller förmodas ha samtyckt till fullmakten efter att ha fått möjlighet att uttrycka sin åsikt om sin avsikt att deklarera varorna själv eller att utse ett annat tullombud. Om en sådan fullmakt inte kan styrkas, anses ombudet agera i eget namn och för egen räkning och måste bära fullt ansvar för den berörda tulldeklarationen.

2.2.3. Vilka varor kan deklareras genom tulldeklarationen med H7-datauppsättning?

I enlighet med artikel 143a i kompletteringsförordningen kan tulldeklarationen med H7-datauppsättning användas för varor som uppfyller följande villkor:

- 1) De utgörvaror i en försändelse som omfattas av befrielse från importtullar i enlighet med artiklarna 23.1 eller 25.1 i förordningen om tullbefrielse.
- 2) Varorna i den försändelsen är inte föremål för förbud och restriktioner.

- 1) Varor i en försändelse som omfattas av befrielse från importtullar i enlighet med artiklarna 23.1 eller 25.1 i förordningen om tullbefrielse

Artikeln hänvisar till förordningen om tullbefrielse och närmare bestämt till artiklarna 23.1 och 25.1 i förordningen, som allmänt är kända som tröskelvärde på 150 euro för varor av ringa värde och tröskelvärde på 45 euro för gåvor av icke-kommersiell natur (mellan konsumenter).

I **artikel 23.1** anges följande villkor för varorna:

- Ett ringa värde (deras sammanlagda egentliga värde överstiger inte 150 euro per försändelse).
- Sänds direkt från ett tredjeland till en mottagare i EU.
- Vissa varor är undantagna: alkoholhaltiga produkter, parfymer och luktvatten samt tobak eller tobaksvaror. Dessa varor får därför inte omfattas av en tulldeklaration med H7-datauppsättning, såvida inte artikel 25.1 i förordningen om tullbefrielse är tillämplig (som omfattar försändelser som sänds från en privatperson till en annan privatperson). Genom artikel 26 begränsas tullbefrielsen till ett värde upp till 45 euro för dessa försändelser och, för vissa specifika varor, till vissa kvantitativa tröskelvärden.

Observera att befrielsen i enlighet med artikel 23.1 är tillämplig per försändelse, och om försändelsen består av flera artiklar kan man inte dela upp den för att begära tullbefrielse för en eller flera artiklar som har ett värde på upp till 150 euro.

När hundratals paket som är avsedda för enskilda konsumenter och som är märkta med deras namn konsolideras i en container kan de tullklareras genom hundratals tulldeklarationer med H7-datauppsättning och levereras till slutdestinationen efter frisläppandet. Tänk på att alla varor som inte omfattas av IOSS måste deklarerars för övergång till fri omsättning i den medlemsstat som är varornas slutdestination. Se relevanta praktiska exempel i bilaga 2.

Egentligt värde på högst 150 euro per försändelse

När det fastställs huruvida varorna omfattas av tullbefrielse enligt artikel 23.1 i förordningen om tullbefrielse ska definitionen av "egentligt värde" (artikel 1.48 i kompletteringsförordningen) beaktas. Tullen hittar detta värde i dataelement 14 14 000 000 i tulldeklarationen och utgår från detta för att bedöma om tulldeklarationen med H7-datauppsättning får användas. Det egentliga värdet förklaras närmare i kapitel 1.

Om tullen upptäcker att varornas egentliga värde överstiger 150 euro beror uppföljningen på när detta bekräftas. I tabellen nedan sammanfattas de möjliga scenarierna:

Tidpunkt då varornas korrekta värde fastställs	Uppföljningsåtgärder som krävs	Vem ska vidta åtgärder?	Rättslig grund
Innan tulldeklarationen godtas med H7-datauppsättningen	H7-tulldeklarationen avvisas	Tullen	Artikel 172 i unionens tullkodex
	Ny tulldeklaration utan H7 ska inges	Deklaranten	
Efter godtagande av tulldeklarationen men innan varorna frisläpps, om varornas egentliga värde $\leq$ 150 euro	Ändring av tulldeklaration ⁸	Deklaranten	Artiklarna 191 och 173.1 i unionens tullkodex
Efter det att tulldeklarationen har godtagits men innan varorna har frigjorts, om varornas egentliga värde är $>$ 150 euro	Tullen får vägra att frigöra varorna eller föreslå att deklaratanten ska begära ogiltigförklaring av tulldeklarationen med datauppsättningen H7 och lämna in en ny tulldeklaration med H1-datauppsättningen eller en förenklad deklaration. Alternativt upphäver tullen beslutet om godtagande av tulldeklarationen och begär att en tulldeklaration med fullständig datauppsättning eller en	Tullen	Artiklarna 27, 174, 188, 191 och 198 i unionens tullkodex Artiklarna 8–10 i kompletteringsförordningen Artiklarna 8–9 i genomförandeförordningen

⁸ Deklarationen kan bara ändras om villkoren i artikel 173.2 i unionens tullkodex är uppfyllda (tullen har inte underrättat deklaratanten om att de avser att undersöka varorna, tullen har inte fastställt att uppgifterna i tulldeklarationen är felaktiga och varorna har ännu inte frigjorts). I andra fall ska det förfarande som beskrivs nedan tillämpas för situationer där det felaktiga värdet identifierades efter det att tulldeklarationen godtog, men innan varorna frigjordes, och varornas egentliga värde är $>$ 150 euro.

	förenklad deklaration med korrekt tullvärde ska lämnas in. Deklaranten har rätt att bli hörd.		
Efter frisläppande av varorna, identifierat av deklaranter	Ändring av tulldeklarationen, om värdet fortfarande understiger 150 euro	Deklaranten	Artikel 173.3 i unionens tullkodex
Under kontroller efter frigörandet	Ett formellt tullbeslut som fattats om resultaten av kontrollen efter frisläppandet och den importtull som ska betalas. Om IOSS används måste identifieringsmedlemsstaten också informeras (administrativt samarbete)	Tullen	Artikel 29 i unionens tullkodex Artiklarna 8–10 i kompletteringsförordningen Artiklarna 8–9 i genomförandeförordningen

Artikel 25.1 i förordningen om tullbefrielse omfattar följande varor:

- I försändelser med ett värde av högst 45 euro.
- Skickas från ett tredjeland av en privatperson till en annan privatperson som är bosatt i gemenskapens tullområde.
- Varorna är inte föremål för kommersiell import (är av tillfällig natur, uteslutande för personligt bruk av mottagaren, dvs. importören, eller dennes familj, som inte genom sin art eller mängd tyder på att de importeras för kommersiella ändamål och skickas av avsändaren till mottagaren, dvs. importören, utan någon som helst betalning⁹).
- Kvantitativa begränsningar gäller för tobaksvaror, alkohol och alkoholhaltiga drycker, parfymer och luktvatten i enlighet med artikel 27 i förordningen om tullbefrielse.

För icke-kommersiella varor kan befrielse begäras på artikelnivå, vilket innebär att om det sammanlagda värdet per försändelse av två eller flera artiklar överstiger värdet på 45 euro, ska befrielse upp till detta belopp beviljas för de artiklar för vilka befrielse skulle

⁹ Kommersiell natur definieras i artikel 25.2 i förordningen om tullbefrielse.

beviljas om de hade importerats separat. Värdet av en enstaka artikel kan dock inte delas upp (artikel 26.2 i förordningen om tullbefrielse). Befrielsen från mervärdesskatt ska dock avse hela försändelsen och inte de enskilda varorna i den försändelsen¹⁰.

Anm.: Varor som omfattas av tullbefrielse baserat på andra artiklar i förordningen om tullbefrielse (såsom varuprover) och returnerade varor kan inte deklarerar med hjälp av tulldeklarationen med en superreducerad datauppsättning, och måste omfattas av en förenklad deklaration eller en standarddeklaration med fullständig datauppsättning.

Om värdet av gåvorna (andra än alkoholhaltiga produkter, parfymer och luktvatten eller tobak och tobaksvaror) överstiger tröskelvärdet på 45 euro, men på annat sätt uppfyller villkoren för tullbefrielse i enlighet med artikel 23 i förordningen om tullbefrielse, ska tulldeklarationen avslås av tullen och ändras av deklaranter genom att koden för ytterligare förfarande C08 ersätts med C07.

Så länge varornas värde inte överstiger 150 euro ska ingen tull betalas, men mervärdesskatt ska betalas för varorna. Tulldeklarationen med H7-datauppsättningen får användas om övriga villkor uppfylls.

Exempel:

- a) *En försändelse från en privatperson till en annan med ett värde på 30 euro:
Ingen importtull, ingen betalning av mervärdesskatt, kod för ytterligare förfarande C08*
- b) *En försändelse från en privatperson till en annan med ett värde på 50 euro:
Ingen importtull, mervärdesskatt betalas, kod för ytterligare förfarande C07*
- c) *En försändelse från en privatperson till en annan med ett värde på 100 euro som består av följande:
Artikel 1: värde 20 euro: ingen importtull, mervärdesskatt betalas, kod för ytterligare förfarande C07
Artikel 2: värde 30 euro: ingen importtull, mervärdesskatt betalas, kod för ytterligare förfarande C07
Artikel 3: värde 50 euro: ingen importtull, mervärdesskatt betalas, kod för ytterligare förfarande C07*

Eftersom försändelsens sammanlagda värde överstiger 45 euro kan befrielsen från mervärdesskatt inte tillämpas.

¹⁰ I artikel 1.2 c i direktiv 2006/79/EG avses med "småförsändelser av icke-kommersiell karaktär" försändelser som c) innehåller varor med ett sammanlagt värde som inte överstiger 45 EUR.

d) En försändelse från en privatperson till en annan, i en affärstransaktion (t.ex. varor som säljs mellan konsumenter via ett elektroniskt gränssnitt) med ett värde under 150 euro: Ingen importtull, mervärdesskatt betalas, kod för ytterligare förfarande C07

Observera att i scenarierna b, c och d ovan kan den koden för ytterligare förfarande C07 inte kombineras med F48 eller F49, med tanke på att IOSS och de särskilda ordningarna endast är tillämpliga vid distansförsäljning av varor (från företag till konsument).

2) Varorna i den försändelsen är inte föremål för förbud och restriktioner

Enligt artikel 143a i kompletteringsförordningen får inga varor som är föremål för förbud och/eller restriktioner övergå till fri omsättning med hjälp av tulldeklarationen med H7-datauppsättning, och det är inte tillåtet att inkludera varor som inte uppfyller detta krav i deklarationen. Sådana varor, dvs. andra än de som är förbjudna att övergå till fri omsättning, kommer även fortsättningsvis att deklarerar med hjälp av en standardtulldeklaration med alla relevanta uppgifter. Genom att inge tulldeklarationen med H7-datauppsättning uppger deklaranten att varorna inte är föremål för förbud och restriktioner.

För att kunna bedöma om detta villkor uppfylls kommer tullmyndigheterna att utgå från uppgifterna i tulldeklarationen, närmare bestämt från det sexsiffriga HS-numret, men även från beskrivningen av varorna och exportörens namn och adress. Dessutom kommer inlämningen av summariska införseldeklarationer från och med 2021 att utgöra ytterligare ett skikt som kommer att förse tullen med mer information för riskanalysen av säkerhets- och trygghetsskäl. Alla dessa uppgifter ska användas för att inleda relevanta tullkontroller, som kan kompletteras med slumpmässiga kontroller.

Expressfraktföretag har byggt in en screeningprocess i sina egna system, som innebär att förbud och restriktioner som är relevanta för tullmyndigheterna kan identifieras. Själva processen består av ett skiktat tillvägagångssätt med olika steg. För det första består den automatiska bedömningen av tillämpningen av filter som är baserade på nyckelord under varubeskrivningar tillsammans med ytterligare parametrar såsom vikt och kundprofiler från både avsändaren och mottagaren (dvs. importören). Systemet stoppar dessa transporter från att tullklaras med ett förenklat förfarande och flaggar dem i en kö. För det andra krävs ett mänskligt ingripande för att genomföra ytterligare kontroller och utföra det förberedande arbetet innan varorna hänförs till ett tullförfarande.

Det är viktigt att notera att bestämmelsen i artikel 143a i kompletteringsförordningen, ”på villkor att varorna i försändelsen inte är föremål för förbud och restriktioner”, inte kan tolkas som att man utesluter alla varor med ett sexsiffrigt HS-nummer som kan vara kopplat till en förbuds- och restriktionsåtgärd i Taric från användningen av tulldeklarationen med en

superreducerad datauppsättning.

Det rekommenderas att tullen utför kontrollerna med avseende på förbud och restriktioner i enlighet med följande:

- När alla varor som identifieras med det åttasiffriga KN-numret under det uppgivna sexsiffriga HS-numret omfattas av en förbuds- och restriktionsåtgärd, blockeras detta HS-nummer och H7-tulldeklarationen avvisas, och
- när endast en del av de åttasiffriga KN-numren under det uppgivna sexsiffriga HS-numret är förknippade med en förbuds- och restriktionsåtgärd, flaggas H7-tulldeklarationen och de behöriga tullmyndigheterna måste utföra ytterligare kontroller.

Det föreslås att detta tillvägagångssätt ska integreras i medlemsstaternas nationella importsystem genom en automatiserad lösning som utvecklas för införandet av tulldeklarationen med H7-datauppsättning i syfte att säkerställa en automatisk kontroll av förbuds- och restriktionsåtgärder och ett snabbt frisläppande av sådana varor.

2.2.4. Vilken mekanism för uppbörd av mervärdesskatt?

Tulldeklarationen med H7-datauppsättningen kan användas för följande mekanismer för uppbörd av mervärdesskatt:

- Importordningen/den gemensamma kontaktpunkten för import eller IOSS (se avsnitt 3.1)
- De särskilda ordningarna för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import (se avsnitt 3.2).
- Standardmekanismen för uppbörd av mervärdesskatt (se avsnitt 3.3)

2.2.5. Vilken förfarandekod?

Tulldeklarationen med H7-datauppsättningen ska användas med förfarandekoden ”40 00” enligt bilaga B till genomförandeförordningen:

”H7	Tulldeklaration för övergång till fri omsättning med avseende på en försändelse som omfattas av befrielse från importtullar i enlighet med artikel 23.1 eller artikel 25.1 i förordning (EG) nr 1186/2009.	40 00”
-----	--	-----------

Försändelser bör inte vara berättigade till befrielse från importtullar om de innan de övergick till fri omsättning hänfördes till ett annat tullförfarande. Följaktligen tillåts ingen lagring (i ett tullager eller en frizon), förutom tillfällig lagring, eftersom detta

skulle strida mot kravet på direkt avsändande enligt artikel 23.1 i förordningen om tullbefrielse.

Detta innebär att varor som ursprungligen hänförts till tullagerförfarandet inte kan deklareras med hjälp av tulldeklarationen med H7-datauppsättningen. Varor i tillfällig lagring eller som hänförts till transiteringsförfarandet omedelbart efter ankomsten till unionens tullområde eller före denna ankomst kan dock deklareras med hjälp av denna tulldeklaration. I båda fallen kommer förfarandekoden att vara ”40 00”.

2.2.6. Övergångsåtgärder

Övergångsåtgärder för medlemsstaterna

I artikel 143a.3 i kompletteringsförordningen föreskrivs följande:

”Fram till de datum för uppgradering av de nationella importsystem som avses i bilagan till genomförandebeslut (EU) 2019/2151 får medlemsstaterna föreskriva att den deklaration som avses i punkt 1 i denna artikel ska omfattas av de uppgiftskrav som anges i bilaga 9 till delegerad förordning (EU) 2016/341.”

Följande datauppsättningar kan användas för detta ändamål:

- Datauppsättningen för förenklad deklaration enligt tabell 7 i tillägg A till bilaga 9, eller
- standardtulldeklarationen för övergång till fri omsättning enligt kolumn H i tillägg C1 i bilaga 9.

2.3. Tulldeklaration med fullständig datauppsättning – kolumn H1

Med tre gånger fler dataelement än tulldeklarationen med H7-datauppsättningen är standardtulldeklarationen fortfarande ett alternativ för att deklarera import av försändelser av lågt värde till EU. På vissa villkor (t.ex. punktskattepliktiga varor, varor som är föremål för förbud och restriktioner osv.) förblir H1-tulldeklarationen dessutom den enda lämpliga datauppsättningen för varornas övergång till fri omsättning.

Med tanke på volymerna är det dock viktigt att understryka att användningen av deklarationer med reducerade datauppsättningar är att föredra när så är möjligt, med hänsyn tagen till kapacitetsbegränsningarna i it-systemen hos både expressfraktföretagen, postoperatörerna och de nationella tullmyndigheterna.

2.4. Användning av en tulldeklaration som ingetts i förväg som en deklaration för tillfällig lagring

När försändelser av lågt värde importeras till EU kan eventuella ytterligare formaliteter höja serviceavgifterna och försena pakettleveransen. Det rekommenderas därför att vissa införselformaliteter slås samman för dessa specifika varor.

I artikel 192.1 i genomförandeförordningen föreskrivs möjligheten att betrakta en tulldeklaration som ingetts i förväg som en deklaration för tillfällig lagring. Denna bestämmelse gäller alla datauppsättningar och är inte begränsad till tulldeklarationen med H7-datauppsättningen. Den kan i första hand tillämpas om tulldeklarationen inges av den person som också är ansvarig för att anmäla varornas ankomst till tullen. Om en deklaration inges i förväg kommer tullen att ha möjlighet att utföra riskanalysen före ankomst och följaktligen identifiera högriskförsändelser och möjliggöra ett snabbt frisläppande av lågriskvaror omedelbart efter anmälan av dessa.

2.5. Annat (förenklingar, en enda deklaration)

Det är frivilligt att använda tulldeklarationen med H7-datauppsättningen och beror på den person som inger deklarationen. Om den inte används kan personen i fråga i stället välja att använda en standardtulldeklaration med fullständiga uppgifter eller den förenklade tulldeklarationen. Den senare kräver dock att fler uppgifter ska fyllas i än tulldeklarationen för vissa försändelser av lågt värde, dvs. tulldeklarationen med H7-datauppsättningen.

För postförsändelser kvarstår möjligheten att använda tulldeklarationen med H6-datauppsättningen.

Alla krav på validering av IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt, säkerställande av uppbörden av mervärdesskatt och rapportering till Surveillance är tillämpliga.

2.5.1. Förenklad deklaration

Under förutsättning att villkoren i tullkodexens regelverk för användningen av en sådan förenkling är uppfyllda kan tullklareringen av försändelser av lågt värde göras med en förenklad deklaration.

Om IOSS används ska IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt anges i dataelement 13 16 000 000 i datauppsättningen för den tulldeklaration som används. Fram till de datum då de nationella importsystemen uppgraderas (senast i slutet av 2022) ska uppgiftskraven för den förenklade deklarationen vara de som anges i tillägg A i bilaga 9 till övergångsförordningen. I detta fall ska IOSS-registreringsnumret för

mervärdesskatt anges i ruta 44 i tulldeklarationen. Det går därför att använda den förenklade deklarationen under övergångsperioden.

Medlemsstater som använder den förenklade deklarationen påminns om den möjlighet som föreskrivs i artikel 167.1 a i unionens tullkodex och om att inte begära en kompletterande deklaration för deklarationer av försändelser av lågt värde (i enlighet med artikel 167.3 i unionens tullkodex).

Det är viktigt att notera att datauppsättningen för den förenklade deklarationen har skräddarsyttts för traditionella affärstransaktioner och innehåller många fler dataelement än tulldeklarationen med H7-datauppsättningen. Det kan därför vara mödosamt att använda denna för både deklaranter och tullmyndigheter (inklusive skyldigheten att skicka uppgifter till Surveillance).

2.5.2. Registrering i deklaratens bokföring

Registrering i deklaratens bokföring är en tullförenkling som kräver ett tillstånd som kan beviljas enligt särskilda villkor och kriterier som fastställs i tullagstiftningen (artikel 182 i unionens tullkodex). Båda typerna av registrering i deklaratens bokföring (dvs. varornas ankomst anmäls till tullen och undantag från denna anmälan) kan användas för att deklarera försändelser av lågt värde för övergång till fri omsättning enligt de särskilda ordningarna och standardmekanismen för uppbörd av mervärdesskatt vid import.

En sådan förenkling är dock inte lämplig för IOSS-systemet eftersom kraven på validering av IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt och den månatliga rapporteringen inte kan uppfyllas vare sig genom registrering i deklaratens bokföring med anmälan av varornas ankomst till tullen eller genom registrering i deklaratens bokföring med undantag från denna anmälan. När det gäller registrering i deklaratens bokföring är det dessutom inte möjligt att avstå från den kompletterande deklarationen, oavsett vilken mekanism för uppbörd av mervärdesskatt som används.

2.5.3. Centraliserad klarering

Det är viktigt att notera att användningen av centraliserad klarering kräver att flera villkor i artikel 179 i unionens tullkodex uppfylls (t.ex. när de berörda tullkontoren finns i två olika medlemsstater är ett tillstånd obligatoriskt) och att tulldeklarationen måste inges till det tullkontor där tillståndshavaren är etablerad. Denna förenkling ska betraktas som ett begrepp som ska hållas separat från tullklareringen av försändelser av lågt värde genom IOSS-systemet som följer andra regler: Inget tillstånd krävs och tulldeklarationen för övergång till fri omsättning kan inges var som helst i EU, även om tulldeklarationen måste inges till samma tullkontor som där varornas ankomst anmäls till tullen.

Om försändelsen av lågt värde övergår till fri omsättning inom ramen för systemet med de särskilda ordningarna eller enligt standardmekanismen för uppbörd av mervärdesskatt ska artikel 221.4 i genomförandeförordningen tillämpas, och tulldeklarationen ska inges till "ett tullkontor i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna slutförs", dvs. i den medlemsstat där varorna har sin slutdestination. Det centraliserade klareringsförfarandet kan därför inte följas i dessa två scenarier.

När det gäller IOSS-scenariot ingår det centraliserade klareringsförfarandet för försändelser av lågt värde inte i tillämpningsområdet för detta fas 2-projekt för systemet för centraliserad tullklarering för import. Intresset för ett sådant eventuellt framtida projekt har fortfarande inte utretts.

2.5.4. Ett enda inlämnande av tulldeklarationen och den summariska införseldeklarationen

Kärnan i en denna möjlighet förblir principen att de uppgifter som lämnas till importkontrollsystemets (ICS2) gemensamma gränssnitt för näringsidkare kan tjäna två olika syften: de skyldigheter som rör den summariska införseldeklarationen respektive tulldeklarationen.

I samband med övergången till fri omsättning av försändelser med varor av lågt värde lämnar den person som inger deklarationen uppgifterna endast och en gång så snart som möjligt, och tullmyndigheterna använder dem därefter för olika nödvändiga ändamål. Detta innebär att tulldeklarationen med H7-datauppsättning lämnas in tillsammans med uppgifterna i den summariska införseldeklarationen via ICS2:s gemensamma gränssnitt för näringsidkare (ett enda införselställe).

Denna möjlighet kan dock inte utnyttjas innan det att version 2 av ICS2 (som planeras till den 1 mars 2023) införs: Även detta är mycket osäkert eftersom denna funktionalitet inte har utarbetats i detalj, och den förväntas i detta skede därför inte ingå i version 2.

2.6. Tullklarering av postförsändelser

Alla postförsändelser som importeras till EU kan, oberoende av deras värde, deklarerar för övergång till fri omsättning med hjälp av den standardiserade tulldeklarationen med fullständig datauppsättning (H1-datauppsättningen) eller, om villkoren i artikel 166 i unionens tullkodex uppfylls, den förenklade deklarationen (I1-datauppsättningen).

I tabellen nedan visas dessutom de möjliga förenklade formaliteterna för klarering av sådana varor, beroende på deras värde:

Varor ≤ 150 euro	Elektronisk H7-tulldeklaration	Från och med den 1 juli 2021	- Varor som omfattas av tullbefrielse (artiklarna 23 och 25 i förordningen om tullbefrielse) - Ø Förbud och restriktioner - Endast tullförfarande 40 00
	Tulldeklaration enligt övergångsförordningen – bilaga 9	Fram till uppgraderingen av de nationella importsystemen (senast den 31 december 2022)	- Medlemsstaterna har rätt att använda detta alternativ när H7 ännu inte finns tillgängligt
	Varje annan handling genom anmälan (CN22/23)	Fram till det sista datumet för det planerade införandet av ICS-2 (senast den 1 oktober 2021)	- Medlemsstaterna beviljar tidsfristen för införande och tillåter att denna handling används - Varor som omfattas av tullbefrielse (artiklarna 23 och 25 i förordningen om tullbefrielse) - Ø Förbud och restriktioner - Ø IOSS eller särskild ordning som används för mervärdesskatt - Uppgifter som godtas av tullen
Varor i postförsändelser ≤ 1 000 euro	Elektronisk H6-tulldeklaration	Från och med den 1 maj 2016	- Ø Förbud och restriktioner - Ø CPC 42/63
	Varje annan handling genom anmälan (CN22/23)	Fram till uppgraderingen av de nationella importsystemen (senast den 31 december 2022)	- Ej tillgängligt för varor i postförsändelser som omfattas av artikel 143a i kompletteringsförordningen (varor ≤ 150 euro) - Om medlemsstaten beviljade denna möjlighet
Varor > 1 000 €	Elektronisk H1-tulldeklaration	Från och med den 1 maj 2016	
	Tulldeklaration enligt övergångsförordningen – bilaga 9	Fram till uppgraderingen av de nationella importsystemen (senast den 31 december 2022)	

2.6.1. Beskrivning av artikel 144 i kompletteringsförordningen och av den reducerade datauppsättningen i kolumn H6 i bilaga B

Den reducerade datauppsättningen enligt artikel 144 i kompletteringsförordningen kan användas för att deklarerar övergång till fri omsättning av varor i en postförsändelse med ett värde som inte överstiger 1 000 euro. En sådan möjlighet infördes genom unionens tullkodex och har funnits tillgänglig sedan den 1 maj 2016. Denna bibehålls för att inte äventyra den pågående utvecklingen i vissa medlemsstater som redan har infört eller planerat en sådan förenkling.

Beskrivning

Såsom beskrivs i föregående kapitel kommer avskaffandet av tröskelvärde för mervärdesskatt att kräva en tulldeklaration för alla varor, inklusive varor under 22 euro, som i dag deklarerar genom någon annan handling från postoperatörernas sida. I artikel 144 i kompletteringsförordningen till föreskrivs att en standardtulldeklaration med en reducerad datauppsättning (H6) kan användas om samtliga följande villkor uppfylls:

- Det rör sig endast om varor i postförsändelser som deklarerar av postoperatörer.
- Varorna är inte föremål för förbud och restriktioner.
- Varornas värde överstiger inte 1 000 euro.

Det är inte obligatoriskt att använda denna särskilda tulldeklaration för fri omsättning, utan det är upp till postoperatörerna.

Det är viktigt att notera att när H6-deklarationen väl har lämnats in i det nationella importsystemet kan alla varor i postförsändelser med ett värde på upp till 1 000 euro och som inte är föremål för förbud och restriktioner deklarerar med hjälp av denna datauppsättning. Detta inbegriper de varor som omfattas av artikel 143a i kompletteringsförordningen.

Övergångsperiod:

En övergångsperiod planeras för införandet av tulldeklarationen med en reducerad datauppsättning (kolumn H6) fram till och med de datum då de nationella importsystemen uppgraderas och senast den 31 december 2022 vad gäller varor i postförsändelser som inte omfattas av artikel 143a i kompletteringsförordningen. Under denna period får varor i postförsändelser med ett värde på mellan 150,01 euro och 1 000 euro deklarerar för övergång till fri omsättning genom någon annan handling. Detta innebär att tulldeklarationen för övergång till fri omsättning anses ha ingetts och godtagits genom att varornas ankomst anmäls till tullen, förutsatt att de åtföljs av en CN22-deklaration eller en CN23-deklaration.

Medlemsstaterna kan själva välja om de tillåter deklaration genom någon annan handling under övergångsperioden eller inte.

2.6.2. Övergångsperiod för postväsen – villkor och sista datum för användning av deklarationen genom någon annan handling

Beskrivning

Fram till utgången av tidsfristen för införandet av version 1 av ICS-2 får varor i postförsändelser på vissa villkor deklareras genom någon annan handling. Detta omfattar perioden från och med ikraftträdandet av e-handelspaketet för mervärdesskatt till och med den 1 oktober 2021.

Villkoren är följande:

- Tullmyndigheterna har godtagit användningen av denna handling och de uppgifter som lämnats av postoperatören.
- Mervärdesskatten deklareras inte enligt den särskilda ordning som anges i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 i direktiv 2006/112/EG för distansförsäljning av varor importerade från tredjeländer eller tredje territorier (dvs. IOSS), och inte heller enligt den särskilda ordning för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import som anges i avdelning XII kapitel 7 i det direktivet.
- Varorna omfattas av befrielse från importtullar i enlighet med artiklarna 23.1 eller 25.1 i förordning (EG) nr 1186/2009.
- Sändningen åtföljs av en CN22-deklaration eller en CN23-deklaration.

Exempel:

Ett paket som innehåller en gåva som omfattas av tullbefrielse i enlighet med artikel 25.1 i förordningen om tullbefrielse deklareras för övergång till fri omsättning genom anmälan till tullen med hjälp av CN23-deklarationen.

När det gäller förfarandet för returnering för olevererade paket får artikel 220.2 i genomförandeförordningen till unionens tullkodex fortsätta att tillämpas under övergångsperioden om detta godtas av tullmyndigheterna i den berörda medlemsstaten (som senast den 1 oktober 2021). Om försändelserna inte kan levereras till mottagaren (dvs. importören) ska den deklaration för övergång till fri omsättning som görs genom anmälan till tullen inte anses ha ingivits och varorna anses befinna sig i tillfällig lagring till dess att de förstörs, återexporteras eller på annat sätt bortskaffas i enlighet med artikel 198 i unionens tullkodex.

2.6.3. Tullklareringsscenarier för postförsändelser från och med den 1 juli 2021

2.6.3.1. IOSS-systemet

Tullklaringsförfarandet med hjälp av IOSS bygger på följande principer:

- Mervärdesskatten betalas av (faktiska) leverantörer eller av deras förmedlare till de nationella skattemyndigheterna i identifieringsmedlemsstaten.
- Postförsändelser får deklarerars med hjälp av IOSS-systemet i en annan medlemsstat än destinationsmedlemsstaten.
- I dessa fall är det viktigt att postoperatörerna/tullmyndigheterna i destinationsmedlemsstaten med lätthet kan bekräfta unionsstatusen för de försändelser som deklarerats och som har övergått till fri omsättning med hjälp av IOSS-systemet.
- Standardförfarandet för postförsändelser omfattar vanligtvis postväxlar (KN 37, KN 38, KN 41) och etiketter på behållare (KN 34, KN 35, KN 36) från avsändningslandet till destinationslandet, som vanligtvis är det land där tulldeklarationen för övergång till fri omsättning inges. Transiteringspost ingår i regel inte i tullklaringsförfarandet för fri omsättning – ett scenario där försändelser från platser utanför unionen befinner sig i samma behållare som unionsvaror (som deklarerats enligt IOSS-systemet) är mycket osannolikt. Vidare måste det beaktas att ITMATT endast skickas till posten i destinationslandet, vilket innebär att transiteringslandet (vid transitering), såvida det inte finns ett avtal mellan ursprungs-, transiterings- och destinationspostväsendena, inte kommer att få ITMATT-meddelandet för att kunna klarera varorna.

Exempel 1:

Varorna försänds av USPS med destination i DE, transporteras med flyg till LU och med vägtransport till deras slutdestination i DE, där tulldeklarationen för övergång till fri omsättning inges.

Varje enskild försändelse som innehåller varor ska vara försedd med ett formulär för tulldeklaration av typen KN22 eller KN23. Varor transporteras enligt UPU-konventionen och USPS överlämnar en fraktsedel för transporten till det flygbolag som transporterar dessa postförsändelser till LU. För transportbenet från LU till DE kan antingen en fraktsedel (med gula etiketter) eller ett CMR-dokument (med T1-förfarande) användas.

Situation 1: Luxemburg Post medverkar inte i transiteringsförfarandet (sluten transitering)

- Deutsche Post måste ha en anläggning (med IMPC-kod) i Luxemburg för att få anbringa gula etiketter. I detta fall omfattas transporten av förfarandet för posttransitering och måste vara försedd med en gul etikett. Lastbilar som används för transport från en transiteringsplats till en destination fraktar vanligtvis flera typer av varor (unionsvaror och icke-unionsvaror). De olika typerna av varor måste separeras i olika behållare. Deutsche Post i LU utfärdar en fraktsedel för transport av dessa

sändningar från LU till DE, och detta dokument innehåller information om alla behållare i lastbilen.

- Om sändningarna överlämnas till en operatör som inte är postoperatör i LU måste denna operatör inrätta ett T1-transiteringsförfarande enligt det nya datoriserade transiteringssystemet (NCTS). Dessutom måste denna operatör utfärda ett CMR-dokument för att transportera dessa sändningar från LU till DE. När varorna väl har anlänt till DE måste Deutsche Post skicka ett meddelande till denna operatör för att klarera T1-förfarandet.

Situation 2: Luxemburg Post medverkar i transiteringsförfarandet (öppen transitering)

- Sändningarna omfattas av förfarandet för posttransitering och unionsvaror och icke-unionsvaror måste separeras i olika behållare. Luxemburg Post fäster gula etiketter på behållare som innehåller icke-unionsvaror och befinner sig i transit. Luxemburg Post utfärdar sedan en fraktsedel för transport av dessa sändningar från LU till DE, och detta dokument innehåller information om alla behållare i lastbilen.

För transporten till DE inom ramen för förfarandet för posttransitering måste den gula etiketten finnas på behållaren (se beskrivningen i transiteringshandboken) när den anmäls till tullen i samband med införseln till EU av en EU-baserad postoperatör. Den gula etiketten är ett bevis för tullmyndigheterna i transiteringsmedlemsstaten och destinationsmedlemsstaten att varorna är icke-unionsvaror (har inte övergått till fri omsättning).

Exempel 2:

Varor försänds av USPS med en mottagare i DE, men de är avsedda att tullklareras i LU: transport med flyg till LU, tullklarering i LU inom ramen för IOSS-systemet och vägtransport till destinationen i DE.

- Tullklareringsförfarandet kan utföras av postoperatören vid det första införselstället till EU genom att inge en tulldeklaration med H7-datauppsättning (i tillämpliga fall).
- Med postoperatör i transiteringslandet avses den nationella postoperatören i det landet eller ett ombud för någon EU-postoperatör som har en IMPC-kod.

Hur som helst får en operatör som inte har en IMPC-kod inte klarera sändningar i transiteringslandet med UPU-dokumentation.

- I samtliga fall där transitering används kommer postfraktsedeln och ITMATT-uppgifterna att skickas från US till LU, och posttransporten från US slutar i LU. För vägtransporten av posten till DE kommer en ny posttransport att skapas.

- Om varorna har övergått till fri omsättning i en annan medlemsstat än den slutliga destinationsmedlemsstaten bör detta tydligt kunna identifieras av tullmyndigheterna i destinationsmedlemsstaten.
- Efter detta steg ska postförsändelser betraktas som sändningar inom EU och transporteras till destinationsposten i EU utan något ytterligare tullförfarande (utan att gula etiketter anbringas).

Postoperatören kan endast klarera varor vid det första införselstället om detta täcks av ett avtal mellan transiteringsoperatören och destinationsposten av operativa skäl (se artikel 20.3 i UPU-konventionen).

När tullklareringen för övergång till fri omsättning inte görs i försändelsens destinationsland utan i en annan medlemsstat, är det avgörande att statusen som unionsvaror lätt kan bekräftas i destinationslandet. Särskilt i de fall då ett tredjelands ursprungliga etikett/poststämpel fortfarande finns på försändelsen och försändelsens utseende gör att det inte går att se om det rör sig om unionsvaror eller icke-unionsvaror (dvs. när de skickas från en EU-baserad postoperatör från ett utväxlingskontor i ett tredjeland som använder den EU-baserade operatörens poststämplar).

2.6.3.2. Systemet med de särskilda ordningarna

Följande förfarande ska följas av transiteringsoperatören:

- Fäst gula etiketter antingen på varje enskild artikel om det rör sig om öppen transitering eller på behållarna för sluten transitering.
- Skicka relevanta EDI-meddelanden till destinationsposten.

2.6.3.3. Standardmekanismen för uppbörd av mervärdesskatt

Den tillämpliga processen inom ramen för standardförfarandet är identisk med den som beskrivs i avsnitt 2.6.3.2 för de särskilda ordningarna.

3. MEKANISMER FÖR UPPBÖRD AV MERVÄRDESSKATT

3.1. IOSS-SYSTEMET

3.1.1. Huvudbegrepp och beskrivning av förfarandet

Huvudbegrepp

Från och med den 1 juli 2021 kommer alla försändelser av lågt värde som importeras till EU att bli föremål för mervärdesskatt. Ett särskilt system för distansförsäljning av varor som importeras från tredjeländer eller tredjeterritorier till EU har skapats för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid distansförsäljning av importerade varor, den så kallade gemensamma kontaktpunkten för import (IOSS).

I nedanstående förklaring ges en kort översikt över IOSS. Den inbegriper grundläggande begrepp och beskriver systemets funktion. För en närmare beskrivning av systemet, se avsnitt 4.2 i de [förklarande anmärkningarna om mervärdesskatt](#), som bland annat tar upp vilka transaktioner som omfattas, vilka som kan använda systemet och hur det fungerar.

Det är inte obligatoriskt för säljare att använda det särskilda systemet (IOSS). I denna vägledning kan termen säljare hänvisa till leverantörer, underliggande leverantörer och faktiska leverantörer (elektroniskt gränssnitt) beroende på sammanhanget. Dessutom kan sådana säljare behöva utse en förmedlare för att använda IOSS.

För att kunna använda IOSS måste en beskattningsbar person eller dennes förmedlare registrera sig i IOSS, och kommer att erhålla ett IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt. Närmare uppgifter om vem som kan använda IOSS finns i avsnitten 4.2.4 och 4.2.5 i de [förklarande anmärkningarna om mervärdesskatt](#). Mer uppgifter om registreringsförfarandet finns i vägledningen till den gemensamma kontaktpunkten (OSS). En säljare som har valt att använda IOSS måste deklarera hela sin distansförsäljning av importerade varor av lågt värde till konsumenter i hela EU med hjälp av detta IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt. Kontrollen för att säkerställa att säljaren har uppburit mervärdesskatten enligt IOSS för all försäljning av varor av lågt värde till konsumenter i EU kommer att utföras av skattemyndigheterna i identifieringsmedlemsstaten.

Tillämpningsområdet för det särskilda systemet (IOSS) är begränsat till distansförsäljning av varor i försändelser med ett egentligt värde som inte överstiger 150 euro vid tidpunkten för leveransen, som importeras till EU från ett tredjeterritorium eller ett tredjeland. IOSS får inte användas för varor som är föremål för punktskatter (vanligtvis alkohol eller tobaksvaror enligt artikel 2.3 i mervärdesskattedirektivet).

För en närmare beskrivning av tillämpningsområdet för IOSS, se avsnitt 4.2.3 i de [förklarande anmärkningarna om mervärdesskatt](#). För en sammanfattning av vad IOSS, de särskilda ordningarna och H7-tulldeklarationen omfattar, se dessutom *bilaga 1*.

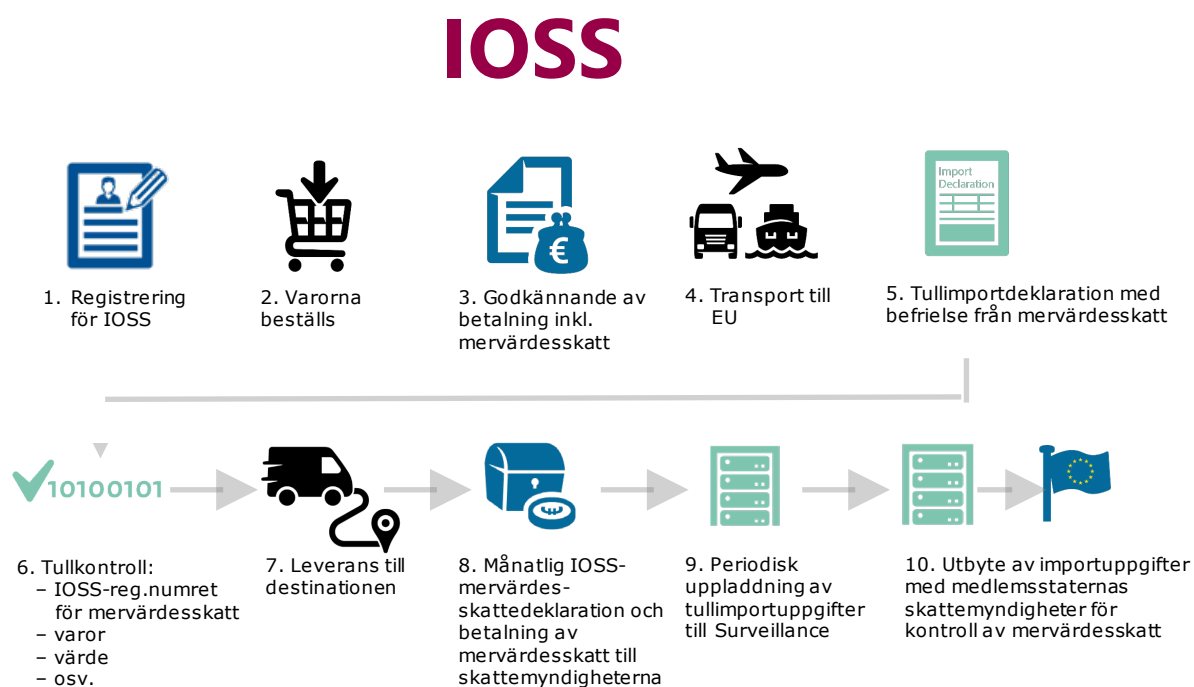
Beskrivning av förfarandet

Kortfattat fungerar IOSS på följande sätt:

- Säljaren registrerar sig för mervärdesskatteändamål i en medlemsstat, utkräver och uppbär mervärdesskatt vid distansförsäljning av varor som försänds/transporteras till konsumenter i EU och deklarerar och betalar mervärdesskatten till identifieringsmedlemsstaten, som sedan kommer att fördela den mellan varornas destinationsmedlemsstater.

- Varorna är sedan befriade från mervärdesskatt vid import till EU. Tullmyndigheterna i importmedlemsstaten sammanställer en månatlig förteckning över importvärdet per IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt och delar den med skattemyndigheten i identifieringsmedlemsstaten.

En översikt över IOSS-förfarandet finns på följande bild¹¹:

Import av varor från tredjeländer eller tredjeteritorier

För distansförsäljning av varor som importeras från tredjeteritorier eller tredjeländer enligt IOSS inträffar den beskattningsbara händelsen och mervärdesskatten blir utkrävbar vid tidpunkten för leveransen (när betalningen godtas).

För att undvika dubbelbeskattning är import av varor som deklarerats med ett giltigt IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt befriad från mervärdesskatt. En tulldeklaration (H1, H6, H7 eller I1) med ett giltigt IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt och koden för ytterligare förfarande "F48" ska betraktas som en "begäran" om befrielse från mervärdesskatt vid import. Tullen kommer att utföra kontroller för att se om villkoren för mervärdesskattebefriad import och, i tillämpliga fall, villkoren för användning av den

¹¹ Det bör noteras att detta är ett förenklat scenario och att flera alternativ finns (t.ex. vid betalning kan detta också ske vid leverans).

särskilda tulldeklarationen är uppfyllda. Om något av villkoren inte uppfylls måste tulldeklarationen avvisas¹² (t.ex. vid ogiltigt IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt) eller ändras av deklaranter (t.ex. vid undervärdering med ett egentligt värde som fortfarande inte överstiger 150 euro).

Exempel på användning av artikel 143a i kompletteringsförordningen:

Övergång till fri omsättning i medlemsstat A av ett IOSS-paket som innehåller två T-shirts som beställts online med ett värde på 30 euro vardera, med slutdestination i medlemsstat B. Ett giltigt IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt anges i dataelement 13 16 000 000 och koderna för ytterligare förfarande C07 och F48 i dataelement 11 10 000 000. Varorna är inte föremål för förbud och restriktioner.

3.1.2. Aktörernas ansvar enligt IOSS-systemet

E-handelsreglerna för mervärdesskatt föreskriver att den beskattningsbara person som använder sig av IOSS (eller, i förekommande fall, dennes förmedlare)¹³ är ansvarig för uppbörden och betalningen av mervärdesskatten vid distansförsäljning av importerade varor och för att lämna in IOSS-mervärdesskattedeklarationen. Förmedlaren för IOSS är ett begrepp som skiljer sig från deklaranter eller dennes ombud som medverkar i varornas övergång till fri omsättning i EU.

När det gäller tullansvaret ligger det hos den som ingett tulldeklarationen och beror på typen av ombudskap. Vid direkt ombudskap är ombudets ansvar begränsat i enlighet med artikel 18 i unionens tullkodex, eftersom deklaranter är den person som företräds.

Vid indirekt ombudskap blir ombudet deklaranter och är solidariskt ansvarig gentemot den person som företräds.

Importören kan också klarera varorna direkt, dvs. utan att använda ett tullombud, och är då själv deklaranter.

¹² Enligt artikel 172 i unionens tullkodex kan endast tulldeklarationer som uppfyller villkoren i kapitel 2 i unionens tullkodex godtas. Dessa krav gäller de uppgifter som behövs för tillämpningen av bestämmelserna med anknytning till det tullförfarande för vilket varorna deklarerades.

¹³ Artiklarna 369I–369x i mervärdesskattedirektivet.

3.1.3. IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt

- 1. Går det att koppla försändelsen till en unik identifierare, en flygfraktsedel, ett unikt försändelsenummer eller ett unikt transaktionsnummer som genererats av det elektroniska gränssnittet?*

I tulldeklarationen kan man inkludera uppgifter om en unik identifierare som genererats av den underliggande säljaren/det elektroniska gränssnittet (dataelement 12 08 000 000 Referensnummer/UCR – frivilligt för det elektroniska gränssnittet), som i detta sammanhang normalt kan utgöras av löpnumret eller ett unikt försändelsenummer. Dessa uppgifter kan användas i efterhandsrevisioner. Dessutom identifieras försändelsen alltid med hänvisning till transportdokumentet. Om det elektroniska gränssnittet känner till transportdokumentets referensnummer är det lätt att koppla leveransen (affärstransaktionen) till importen av varorna.

- 2. Kan det elektroniska gränssnittet medverka i flödet av uppgifter till tullen, dvs. skicka elektroniska uppgifter om försändelser direkt till transportören eller tullen?*

Om det elektroniska gränssnittet inger tulldeklarationen själv kan IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt lämnas direkt till EU-tullen i tulldeklarationen. Det går inte att endast översända IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt via de elektroniska gränssnitten till EU-tullen utan att inge tulldeklarationen. På medellång sikt arbetar Europeiska kommissionen dock med att införa ett direkt utbyte av uppgifter mellan elektroniska gränssnitt/leverantörer och tullmyndigheter.

3. *Vad händer när IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt saknas i tulldeklarationen, eller när det är ogiltigt?*

Förekomsten av/giltigheten hos ett IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt som uppges i en tulldeklaration kontrolleras på elektronisk väg av tullmyndigheterna mot databasen över IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt. Databasen kommer att innehålla alla IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelats av alla medlemsstater, inklusive start- och slutdatum för deras giltighet.

Deklaranterna kan bara kontrollera att ett IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt har angetts. De kan inte kontrollera giltigheten eftersom de själva inte har tillgång till databasen över IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt. Det är endast medlemsstaternas tullmyndigheter som har tillgång till den databasen genom sina nationella importsystem.

För mer information om deklaranten, se avsnitt 2.2.2. Säljaren/det elektroniska gränssnittet kommer att behöva meddela detta nummer till importören (dvs. mottagaren) eller dennes tullombud.

När det IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt som nämns i en tulldeklaration inte är giltigt eller inte lämnas alls kan importsystemet inte användas och befrielse från mervärdesskatt kan inte beviljas. Som en följd kommer mervärdesskatt att tas ut av tullmyndigheterna i samband med importen.

Ansvar för att ange ett giltigt IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt åligger säljaren/det elektroniska gränssnittet. En tulldeklaration med ett ogiltigt IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt kommer att avslås och en ny tulldeklaration kommer att behöva lämnas in för att använda de särskilda ordningarna eller standardmekanismen för uppbörd av mervärdesskatt, och för att deklarerat dessa varor vid det behöriga tullkontoret.

Om det felaktiga IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt beror på ett skrivfel kan deklaranten ändå begära befrielse från mervärdesskatt enligt IOSS i en ny tulldeklaration, om denne har tillgång till rätt IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt (fel i den ursprungliga överföringen).

4. *Kan tulldeklaranterna dra nytta av det begränsade ansvar som föreskrivs i artikel 5c i genomförandeförordningen för mervärdesskatt?*

Bestämmelserna i artikel 5c i genomförandeförordningen för mervärdesskatt gäller endast elektroniska gränssnitt enligt artikel 14a i mervärdesskattedirektivet. De är inte avsedda att omfatta tullskyldigheter.

För att få en liknande skyddsbestämmelse i tullagstiftningen skulle en ändring av unionens tullkodex krävas.

3.1.4. Tröskelvärdet på 150 euro

5. *Vad händer om tullmyndigheterna anser att de varor som IOSS användes för är undervärderade och det korrekta egentliga värdet överskrider 150 euro? För vems räkning lämnas importdeklarationen in?*

I vissa situationer kan det egentliga värdet överstiga tröskelvärdet på 150 euro, trots den berörda personens goda tro, t.ex. på grund av växelkursfluktuationer (se punkt 3.1.5), sampackade försändelser (se punkt 3.1.6) osv.

Om tullmyndigheterna i samband med att varornas ankomst anmäls till tullen har välgrundade skäl att anta att det egentliga värdet överstiger 150 euro (såsom felaktig prissättning eller avsiktlig undervärdering av leverantören), kommer det att vara upp till tullmyndigheterna i importmedlemsstaten att uppbära mervärdesskatt och tull när varorna klareras, även om varorna deklarerades enligt IOSS (t.ex. konsumenten har redan betalat mervärdesskatten till leverantören eller det elektroniska gränssnittet). Detta kommer särskilt att vara fallet i situationer där kontrollförfarandena enligt artikel 140 i genomförandeförordningen i slutändan inte leder till att det deklarerade transaktionsvärdet bekräftas.

Om den medlemsstat där IOSS-varorna deklarerades för övergång till fri omsättning skiljer sig från den medlemsstat som varorna transporteras/sänds till, kommer varorna i en sådan situation att klareras i enlighet med de regler som gäller för försändelser av ett värde som överstiger 150 euro.

Deklaranten/dennes ombud ska lämna in en ny importdeklaration med hjälp av datauppsättningen H1 eller, i tillämpliga fall, datauppsättningen H6 eller I1. Om importören tar emot varuleveransen bör denne betala mervärdesskatten vid import och eventuellt tull till tullmyndigheterna. Vidare ska deklaranten kräva att den tidigare tulldeklarationen ogiltigförklaras (se närmare uppgifter i kapitel 5).

Importören får dock vägra att ta emot varorna, i vilket fall normala tullförfaranden och tullformaliteter gäller.

I båda fallen kan importören kontakta leverantören eller det elektroniska gränssnittet för att återkräva den mervärdesskatt (och eventuellt varornas värde om mottagandet avvisats) som felaktigt betalats vid tidpunkten för leveransen. I detta syfte kan konsumenten visa upp beviset på betalning för tullen eller tullbeslutet om de förstörda eller övergivna varorna. Det faktiska beviset beror på om varorna övertogs av importören (dvs. mottagaren) eller inte. Om så faktiskt är fallet och importören betalade det omräknade mervärdesskattebeloppet och, i tillämpliga fall, tullen, kommer importören att använda tullbeslutet om frigörande av varorna och betalningen av mervärdesskatten som bevis för att kräva återbetalning från leverantören eller det elektroniska gränssnittet. Om importören vägrar att ta emot varorna returneras de, och det bör i princip inte krävas några ytterligare bevis från leverantören utöver exportbeviset.

Om mervärdesskatten tas ut vid import av varorna bör denna leverans av varor inte tas med i IOSS-mervärdesskattedeklarationen. Baserat på beviset på konsumentens betalning till tullen kan leverantören, det elektroniska gränssnittet eller förmedlaren korrigera sin IOSS-mervärdesskattedeklaration och bokföring.

För närmare uppgifter om tillämpliga tullformaliteter, se avsnitt 2.2.3 i detta dokument.

6. Hur kontrollerar man att varor inte är undervärderade?

Det ankommer på tullmyndigheterna i importmedlemsstaterna att kontrollera värdet på varor som importeras med hjälp av riskbedömningskriterierna, särskilt när rimliga tvivel på grund av onormalt låga priser kräver att kontrollförfaranden inleds i enlighet med artikel 140 i genomförandeförordningen. Tulltjänstemännen tar hänsyn till flera faktorer i sin riskbedömning, och varornas värde är endast en av dessa faktorer.

7. Vad händer om varorna är undervärderade men det korrigerade egentliga värdet inte överskrider 150 euro?

Från tullsynpunkt uppfylls fortfarande villkoren för att använda importdeklarationen med datauppsättningen H7. Tulldeklarationen behöver dock ändras när det gäller det egentliga värdet i enlighet med förfarandet i avsnitt 2.2.3.

I denna situation bör import av varor av lågt värde ändå omfattas av befrielsen från mervärdesskatt vid import, under förutsättning att ett giltigt IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt anges i tulldeklarationen och att villkoren för att använda IOSS uppfylls. Varorna kommer att frisläppas utan betalning av ytterligare mervärdesskatt till tullen (rätt mervärdesskattebelopp måste deklarerats i IOSS-mervärdesskattedeklarationen och betalas av leverantören eller det elektroniska gränssnittet, direkt eller via en förmedlare som utsetts för detta ändamål). Den ytterligare mervärdesskatten kommer att återkrävas genom administrativt samarbete mellan tullmyndigheterna och skattemyndigheterna.

Deklaranten bör vid tullen inte hållas ansvarig för den ytterligare mervärdesskatten i denna situation, såvida inte de särskilda omständigheterna, t.ex. inblandning i bedrägerier, och tillämplig nationell lagstiftning motiverar att deklaranten är ansvarig.

8. Om IOSS används, vem är skyldig att betala eventuell ytterligare mervärdesskatt (samt påföljder och räntor) när undervärdering konstateras efter det att varorna har frigjorts?

Revisionen efter frisläppandet kommer att utföras av skattemyndigheterna genom kontroll av säljarens IOSS-mervärdesskattedeklaration och bokföring. I denna situation är den enda person som är skyldig att betala eventuell ytterligare mervärdesskatt (samt påföljder och räntor) efter det att varor frigjorts med hjälp av IOSS leverantören, den faktiska

leverantören eller förmedlaren. Deklaranten kan slutligen också hållas ansvarig när denne aktivt deltar i bedrägerier.

9. *Vad händer om varornas värde vid den tidpunkt då deras ankomst anmäls till tullen skiljer sig från det värde som anges i följedokumentet (t.ex. om varorna vid tidpunkten för köpet omfattades av ett erbjudande/en rabatt)?*

Det egentliga värdet vid import är det nettopris som betalas av konsumenten vid tidpunkten för leverans (dvs. vid den tidpunkt då konsumentens betalning godkändes), vilket framgår i det dokument som åtföljer varorna (dvs. handelsfakturan). I tveksamma fall kan tullmyndigheterna begära att konsumenten (dvs. importören) ska uppvisa ett betalningsbevis innan varorna kan övergå till fri omsättning.

3.1.5. Växelkurs

När leverantören/det elektroniska gränssnittet väljer importsystemet måste all distansförsäljning av importerade varor som inte överstiger 150 euro deklarerar enligt IOSS. IOSS, med alla dess fördelar, gäller dock inte försäljning av varor med ett värde som överstiger 150 euro. Leverantören/det elektroniska gränssnittet måste, för att avgöra om IOSS gäller för en viss försäljning, använda den växelkurs som fastställs i artikel 91.2 i mervärdesskattedirektivet (t.ex. Europeiska centralbankens dagliga växelkurs) och som gäller den dag då betalningen godtas, oavsett när varorna faktiskt kommer att importeras till EU.

Vid import kontrolleras tröskelvärdet på 150 euro åter igen för tulländamål, denna gång med hjälp av den växelkurs som är tillämplig för att fastställa tullvärdet, dvs. den växelkurs som gäller vid tidpunkten för import. Den senare fastställs under den föregående månaden och gäller för all import som äger rum under den löpande månaden.

För att undvika situationer där ett pris på mindre än 150 euro vid tidpunkten för leverans skulle överstiga tröskelvärdet på 150 euro i samband med importen rekommenderas det att säljare/elektroniska gränssnitt som använder IOSS i den faktura som åtföljer försändelsen anger ett pris i euro, som fastställts vid den tidpunkt då betalningen för varor godtog. Detta kan sedan godtas av tullmyndigheterna när varorna importeras till EU, och på så sätt förhindra att dubbel mervärdesskatt åläggs vid import.

Om importmedlemsstaten använder en annan valuta än euro rekommenderas det att medlemsstaten godtar det belopp som angetts på fakturan i euro enligt ovan, för både tull- och beskattningsändamål. Om priset i euro emellertid inte anges på fakturan måste tullen använda den växelkurs som gällde vid importtillfället.

Exempel:

Distansförsäljning av varor enligt IOSS-systemet vars slutdestination är DE, som anländer till EU via PL, där de deklarerar för att övergå till fri omsättning. Den faktura

som åtföljer försändelsen är uttryckt i euro och tullen i PL rekommenderas att godta värdet i euro.

Om fakturabeloppet uttrycks i en utländsk/icke-EU-valuta och om omräkningen i samband med importen gör att beloppet hamnar i närheten av 150 euro, rekommenderas det att tullmyndigheterna beslutar om ett lämpligt tillvägagångssätt för att kontrollera det egentliga värdet på 150 euro. Se fråga 21 i kapitel 4 i de [förklarande anmärkningarna om mervärdesskatt](#).

3.1.6. Samling av försändelser

Det finns två möjliga scenarier för att sampacka beställningar mot bakgrund av IOSS:

- (i) Flera beställningar som lagts av samma konsument samlas i en enda försändelse.
- (ii) Flera beställningar som lagts av flera olika konsumenter samlas i en konsoliderad försändelse.

Om säljare skickar de beställningar som avses i led i) i en enda försändelse ska då hela försändelsen bli föremål för en enda tulldeklaration. I detta fall bör den person som försänder varorna vara medveten om att tullen kommer att ta ut tull och mervärdesskatt på försändelsens hela värde vid importen, om värdet överstiger 150 euro. I detta fall måste leverantören/det elektroniska gränssnittet betala tillbaka den mervärdesskatt som betalats enligt IOSS till konsumenten baserat på beviset på betalning av mervärdesskatten och eventuellt den tull som betalats till tullmyndigheterna. Leverantören/det elektroniska gränssnittet kommer att kunna korrigera sin IOSS-mervärdesskattedeklaration (om en sådan redan har lämnats in) för att spegla att mervärdesskatten inte längre ska betalas inom ramen för IOSS. Leverantören/det elektroniska gränssnittet bör också spara detta bevis för konsumentens betalning av mervärdesskatt i sin bokföring.

När det gäller import av lågt värde som möjliggörs genom elektroniska gränssnitts plattformar har dessa aktörer i allmänhet ingen insyn i samlingsförfaranden och de kan inte heller verifiera om detta helt kontrolleras av den underliggande säljaren.

I sådana fall måste det elektroniska gränssnittet då göra vissa rimliga antaganden, t.ex. när flera varor beställs av samma kund vid samma tidpunkt, från samma leverantör. Det elektroniska gränssnittet kommer då att anta att varorna kommer att utgöra en enda försändelse. När flera separata beställningar läggs av samma konsument under samma dag kommer det elektroniska gränssnittet på samma sätt att anta att de varor som hör till separata beställningar kommer att utgöra separata försändelser.

I det scenario som avses i led ii gäller mål C-7/08 från Europeiska unionens domstol, enligt vilket samlade försändelser av varor, vilkas sammanlagda verkliga värde

överstiger 150 euro, men som var för sig är av försumbart värde, kan övergå till fri omsättning och befrias från importtullar, förutsatt att varje paket i den samlade försändelsen är individuellt adresserat till en mottagare i EU.

Detta skulle innebära att om en försändelse kvalificerar sig för IOSS på beställningsnivå och transporteras i ett paket som är individuellt märkt med mottagarens namn och adress, men som flyttas till ett större kolli med andra paket som är adresserade till olika mottagare, och om ett giltigt IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt anges i tulldeklarationen, skulle befrielsen från mervärdesskatt vid import ha företräde.

Eftersom uppgifterna om importörerna måste lämnas på rubriknivå i deklarationen skulle denna lösning kräva att lika många tulldeklarationer lämnas in som antalet importörer (enskilda mottagare).

Tullmyndigheterna får dock utföra kontroller för att bedöma huruvida en beställning eller en försändelse har delats upp artificiellt för att inte åläggas tullar, i vilket fall tullavgifter också kommer att tas ut.

3.1.7. Retur av IOSS-varor

De tullformaliteter som är tillämpliga på returnering av varorna beskrivs i kapitel 4 – Export- och återexportformaliteter för försändelser av lågt värde och 5 – Ogiltigförklarande av tulldeklarationen.

Om produkten har levererats till importören, som därefter beslutar att returnera den till säljaren, beror förfarandet på hur den underliggande säljaren instruerar konsumenten att organisera returneringen.

Säljaren kommer att återbetala mervärdesskatten till konsumenten (dvs. importören) som en del av återbetalningen av varornas värde. Detta kommer att leda till att den periodiska IOSS-mervärdesskattedeklarationen och bokföringen korrigeras hos den beskattningsbara person som utnyttjar IOSS eller dennes förmedlare, och bevis på returneringen måste sparas i bokföringen.

Det finns situationer där de importerade varorna är defekta men då säljaren låter importören behålla dem i stället för att returnera dem och sedan transportera nya.

Ur tullsynpunkt kommer två tulldeklarationer för övergång till fri omsättning att bli aktuella, eftersom var och en av dem omfattar olika varor som kommer att släppas ut på den inre marknaden. Mervärdesskatteförfarandet bör följa vad som i nuläget gäller för ersättning av varor.

3.1.8. Månatlig rapport

Huvudbegrepp

För att övervaka att IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt används på rätt sätt och för att förhindra att varor importeras olagligt med befrielse från mervärdesskatt inom ramen för IOSS infördes genom mervärdesskattedirektivet en särskild kontrollåtgärd. Denna kräver att medlemsstaterna tar fram en månatlig rapport om det totala värdet på de IOSS-varor som har importerats till den medlemsstaten under en viss månad, med uppgift om det totala importvärdet per IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt. En sådan rapport måste delas med skattemyndigheten i den berörda identifieringsmedlemsstaten, som kan använda rapporterna för att jämföra de belopp som anges i rapporten med innehållet i IOSS-mervärdesskattedeklarationen, som ett ytterligare övervakningsverktyg. Tulldeklaranterna har ingen skyldighet när det gäller den månatliga rapporten.

EU:s övervakningssystem Surveillance övervakar importen och exporten av specifika varor till/från unionens inre marknad i fråga om volymer och/eller värde och kommer att användas för att uppfylla medlemsstaternas skyldighet när det gäller den månatliga förteckningen enligt IOSS.

Surveillance sköts av generaldirektoratet för skatter och tullar. De primära datakällorna för Surveillance är de tulldeklarationer för import och export som hanteras av de nationella tulldeklarationssystemen.

Hur fungerar det?

Medlemsstaterna överför regelbundet relevanta dataelement i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning till Surveillance. Informationen konsolideras i systemet och omvandlas till uppgifter som kan användas för rapporterings- och analysändamål.

När det gäller IOSS ska medlemsstaterna lagra och för övriga medlemsstater göra tillgängliga det totala värdet av de varor som är undantagna från mervärdesskatt inom ramen för IOSS och som övergått till fri omsättning i den medlemsstaten under en viss månad. Värdena måste anges per IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt. Detta gör det möjligt för medlemsstaternas behöriga skattemyndigheter att dubbelkontrollera det mervärdesskatteunderlag som är resultatet av tulldeklarationens dataelement mot de värden som deklarerats i IOSS-mervärdesskattedeklarationerna.

3.2. DE SÄRSKILDA ORDNINGARNA

3.2.1. Huvudbegrepp och beskrivning av förfarandet (hela flödet)

Huvudbegrepp

Tillämpningsområdet för de särskilda ordningarna är begränsat till import av varor i försändelser med ett egentligt värde av högst 150 euro, vars försändelse eller transport avslutas i importmedlemsstaten. De särskilda ordningarna kan inte användas för

punktskattepliktiga varor. För närmare uppgifter om tillämpningsområdet, se avsnitt 4.3.3 i kapitel 4 i de [förklarande anmärkningarna om mervärdesskatt](#).

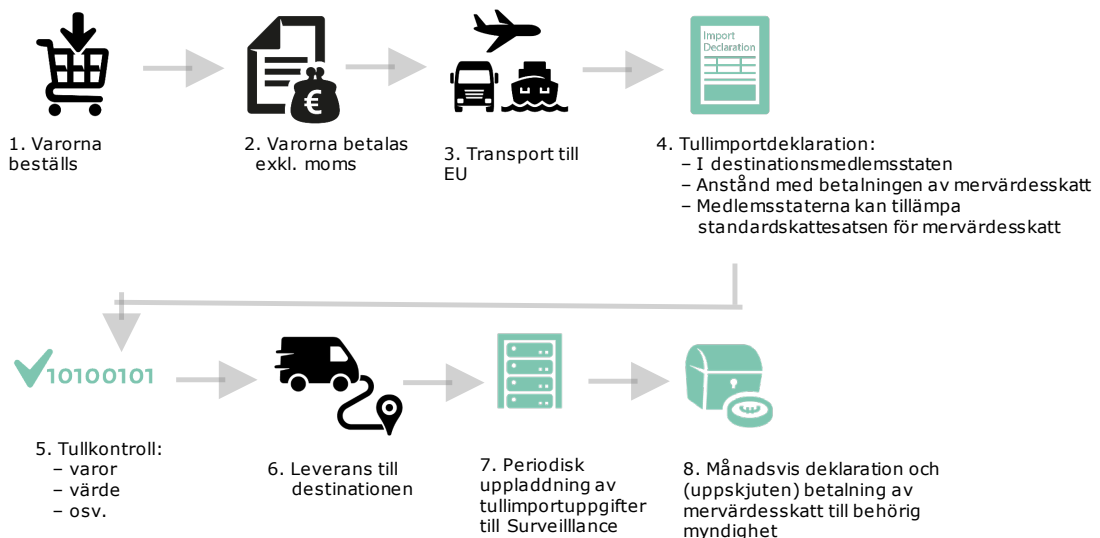
Syftet med de särskilda ordningarna är att förenkla uppbörden av mervärdesskatt vid import på försändelser av lågt värde som importeras till EU när IOSS inte används. de särskilda ordningarna kan dock ändå användas av den person som deklarerar varorna för mottagarens (dvs. Importören) räkning.

Det bör noteras att **mervärdesskatt inte betraktas som en importtull i den mening som avses i artikel 5.20 i unionens tullkodex. De tullformaliteter som fastställs i unionens tullkodex gäller för import av försändelser av lågt värde. Ansvar för mervärdesskatten vid import definieras dock i artikel 369z i mervärdesskattedirektivet och beräknas och uppbärs i enlighet med bestämmelserna i artikel 369zb.1 och 369zb.2. Reglerna föreskriver att den person som varorna är avsedda för ska vara betalningsskyldig för mervärdesskatten vid import. Denna bestämmelse bör i detta avseende införlivas i medlemsstaternas nationella mervärdesskattelagstiftning.**

Beskrivning av förfarandet

En översikt över förfarandet för de särskilda ordningarna finns på den här bilden:

De särskilda ordningarna

De särskilda ordningarna får endast användas om varornas destinationsmedlemsstat och importmedlemsstaten är desamma, dvs. när varornas slutdestination till importören finns i den medlemsstat där varorna övergår till fri omsättning. Detta är nödvändigt eftersom

mervärdesskatten ska betalas i importmedlemsstaten och den medlemsstaten inte kan uppbära den tillämpliga mervärdesskatten i en annan medlemsstat.

Likaledes är det behöriga tullkontoret för att deklarerar övergången till fri omsättning av försändelser av lågt värde vid tillämpning av de särskilda ordningarna tullkontoret i den slutliga destinationsmedlemsstaten (artikel 221.4 i genomförandeförordningen).

Enligt artikel 201 i mervärdesskattedirektivet kan den person som är skyldig att betala mervärdesskatt vid import vara den eller de personer som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldiga av importmedlemsstaten. I praktiken är mottagaren (dvs. importören) i allmänhet den som är skyldig att betala mervärdesskatten vid import.

Mervärdesskatten förfaller endast om den faktiskt har uppburits från mottagaren (dvs. importören) för att undvika betungande återbetalningsförfaranden om varorna inte kunde levereras eller om mottagaren (dvs. importören) vägrade att ta emot dem. Bokföringen ska föras av den person som använder sig av de särskilda ordningarna (vanligtvis postoperatörer, expressfraktföretag, tullombud och liknande ekonomiska aktörer, förutsatt att det är de som anmäler varornas ankomst till tullen). Bokföringen måste göra det möjligt att identifiera den totala mervärdesskatt som uppburits under den aktuella månaden och tillhandahålla bevis för de fall där mervärdesskatten inte kunde uppbäras på grund av att varorna inte levererades.

Det bör noteras att användningen av de särskilda ordningarna inte kräver ett särskilt tulltillstånd. Medlemsstaterna får dock kräva att den person som utnyttjar de särskilda ordningarna uppfyller de villkor som gäller för beviljande av anstånd med betalningen i enlighet med artikel 110 i unionens tullkodex.

Det är endast möjligt att för de särskilda ordningarna använda de anstånd med betalningen som beviljats för tulländamål om villkoren för anstånd med betalningen är desamma, dvs. betalningen ska senast göras den 16 nästa månad, med avseende på de sammanlagda tullavgifterna under en viss månad i enlighet med artikel 108.1 andra stycket i unionens tullkodex.

Inom ramen för de särskilda ordningarna får medlemsstaterna tillåta att den normala mervärdesskattesatsen systematiskt används för att underlätta deklarerationsförfarandet för de personer som utnyttjar de särskilda ordningarna och agerar tullombud för importörerna (dvs. mottagarna). På grund av det stora antalet försändelser av lågt värde skulle dessa aktörer annars kunna få svårt att tillämpa de reducerade mervärdesskattesatserna på rätt sätt.

Exempel på användning av tulldeklarationen med H7-datauppsättning

En konsument i medlemsstat A beställde en bok online från en säljare i ett tredjeland som transporteras med post till EU. Säljaren har inte registrerat sig för IOSS, och därför måste mervärdesskatt betalas vid import. Bokens egentliga värde är 60 euro, så tulldeklarationen med H7-datauppsättning kan användas för att klarera importen av paketet i medlemsstat A. Postoperatören i medlemsstat A deklarerar varorna med hjälp

av de särskilda ordningarna, och anger konsumenten i EU som importör och koderna C07 och F49 i fältet för koden för ytterligare förfarande (dataelement 11 10 000 000). Tullen frisläpper varorna med anstånd med betalningen av mervärdesskatt¹⁴. Posten beräknar mervärdesskatten med hjälp av den normala mervärdesskattesatsen i medlemsstat A och uppbär mervärdesskatten från konsumenten för att leverera boken. Postoperatören ska betala motsvarande mervärdesskattebelopp till tull-/skattemyndigheterna senast den 16 månaden efter.

3.2.2. Aktörernas ansvar enligt de särskilda ordningarna

3.2.2.1. Allmänt ansvar

I allmänhet ska tulldeklarationen inges genom ett direkt eller indirekt ombud.

När det gäller skyldigheten att betala mervärdesskatt har de berörda parterna följande ansvar:

- ✓ Konsumenten (vanligtvis mottagaren – importören – av paketet) är skyldig att betala mervärdesskatt.
- ✓ Den person som utnyttjar de särskilda ordningarna (vanligtvis den person som anmäler varornas ankomst till tullen för konsumentens räkning) är ansvarig för att uppbära mervärdesskatt från importören och betala den uppburna mervärdesskatten till tull-/skattemyndigheterna. Betalningen till tullmyndigheterna eller skattemyndigheterna ska göras månadsvis.

3.2.2.2. Undervärdering

Om tullmyndigheterna anser att de varor för vilka de särskilda ordningarna användes är undervärderade och det korrekta egentliga värdet överstiger 150 euro, och denna misstanke bekräftas, kommer den tull som beräknats på det korrekta beloppet att förfalla till betalning och motsvarande bestämmelser i unionens tullkodex kommer att tillämpas. Misstankar om undervärdering kan bekräftas vid olika tidpunkter under förfarandet.

Om varorna deklarerades för övergång till fri omsättning med hjälp av en tulldeklaration med H7-datauppsättning och om undervärderingen upptäcktes innan tulldeklarationen godtogs, kommer deklarationen att avvisas och deklaranten måste lämna in en ny tulldeklaration för övergång till fri omsättning med hjälp av H1-datauppsättningen eller, i tillämpliga fall, H6- eller I1-datauppsättningen.

Om undervärderingen upptäcktes i samband med att tulldeklarationen granskades eller under en kontroll efter frigörandet gäller de förfaranden som beskrivs i avsnitt 2.2.3.

¹⁴ Enligt artikel 369zb i mervärdesskattedirektivet.

3.2.3. Den månatliga betalningen

Den person som utnyttjar de särskilda ordningarna (vanligtvis det tullombud som agerar för importörens/mottagarens räkning) är ansvarig för att uppbära mervärdesskatt från konsumenten och för att överföra de uppburna mervärdesskattebeloppen till tullmyndigheterna. Betalningen ska göras senast den 16:e dagen i den månad som följer på uppbörden av mervärdesskatten.

Enligt artikel 369zb i mervärdesskattedirektivet ska den mervärdesskatt som uppbärs enligt denna särskilda ordning rapporteras elektroniskt i en månatlig deklaration. Deklarationen ska innehålla uppgifter om den totala uppbörden av mervärdesskatt under den berörda kalendermånaden. Det bör noteras att en sådan deklaration inte är en tulldeklaration i den mening som avses i artikel 5.12 i unionens tullkodex.

Medlemsstaterna får dock kräva att den person som utnyttjar de särskilda ordningarna uppfyller de villkor som gäller för beviljande av anstånd med betalningen i enlighet med artikel 110 i unionens tullkodex. Denna möjlighet, nämligen att inte uppbära mervärdesskatt vid importtillfället för varje enskild försändelse, finns redan i flera medlemsstater. Det måste kontrolleras om tidsfristen är den 16:e nästa månad för att utnyttja samma tillstånd.

De personer som använde sig av de särskilda ordningarna ska föra räkenskaper över de tullklareringar för vilka mervärdesskatt uppburits inom ramen för de särskilda ordningarna under en tidsperiod som ska fastställas av importmedlemsstaten. Dessa räkenskaper måste vara så detaljerade att importmedlemsstaten skatte- och/eller tullmyndigheter kan avgöra om mervärdesskatten har deklarerats och uppburits korrekt. För närmare uppgifter, se avsnitt 4.3.6 i kapitel 4 i de [förklarande anmärkningarna om mervärdesskatt](#).

Om varorna inte kunde levereras under samma månad som de övergick till fri omsättning innebär det att mervärdesskatten i själva verket inte kunde uppbäras under den månaden, i enlighet med artikel 369zb.1 i mervärdesskattedirektivet. Sådana mervärdesskattebelopp ska rapporteras under den månad som följer på den månad då leveransen faktiskt ägde rum och då den person som utnyttjar de särskilda ordningarna uppbär mervärdesskatten från importören.

Exempel:

Varor deklarerar för övergång till fri omsättning den 31 augusti 2021 i BG av den bulgariska postoperatören som konsumentens indirekta tullombud. Konsumenten betalar den bulgariska postoperatören det mervärdesskattebelopp som motsvarar den vanliga mervärdesskattesatsen den 2 september 2021. Den bulgariska postoperatören måste betala denna mervärdesskatt senast den 16 oktober 2021 tillsammans med all annan mervärdesskatt som uppburits enligt de särskilda ordningarna under september månad 2021.

3.2.4. Varureturnering, återbetalning av mervärdesskatt

De tullformaliteter som är tillämpliga på returnering av varorna beskrivs i kapitel 4 – Export- och återexportformaliteter för försändelser av lågt värde och 5 – Ogiltigförklarande av tulldeklarationen.

Om varorna inte kunde levereras till mottagaren (dvs. importören) kommer mervärdesskatten inte att behöva betalas inom ramen för de särskilda ordningarna. I sådana fall kommer tulldeklarationen för övergång till fri omsättning att ogiltigförklaras och varorna skickas tillbaka till den ursprungliga avsändaren. I den månatliga mervärdesskattedeklarationen ska den person som utnyttjar de särskilda ordningarna hänvisa till den ogiltigförklarade tulldeklarationen för övergång till fri omsättning och till varornas export (återexport).

För de tullformaliteter som är tillämpliga på varor som levererats till mottagaren (dvs. importören), som därefter beslutar att returnera dem till säljaren, se det detaljerade förfarandet i sista stycket i kapitel 5.1.

3.2.5. Surveillance-rapportering

Uppgifterna i tulldeklarationen för övergång till fri omsättning med hjälp av de särskilda ordningarna kommer att överföras till Surveillance. Någon månatlig rapportering av respektive import kommer dock inte att sammanställas.

3.3. STANDARDMEKANISMEN FÖR UPPBÖRD AV MERVÄRDESSKATT

3.3.1. Huvudbegrepp

Om ingen förenkling (IOSS eller de särskilda ordningarna) används för uppbörden av mervärdesskatt tillämpas standardreglerna och mervärdesskatten vid import tas ut i enlighet med tillämpliga tullbestämmelser och artiklarna 201, 274 och 275 i mervärdesskattedirektivet.

3.3.2. Beskrivning av förfarandet

När standardmekanismen för uppbörd av mervärdesskatt används får varor som omfattas av tullbefrielse i enlighet med artiklarna 23.1 eller 25.1 förordningen om tullbefrielse endast deklarerats för övergång till omsättning i den medlemsstat där försändelsen eller transporten av varorna slutförs, i enlighet med artikel 221.4 i genomförandeförordningen. Det innebär att importmedlemsstaten och destinationsmedlemsstaten (konsumtionsmedlemsstaten) måste vara identiska. Detta är nödvändigt eftersom mervärdesskatten förfaller till betalning i importmedlemsstaten och den medlemsstaten inte kan uppbära mervärdesskatten med den mervärdesskattesats som gäller i en annan

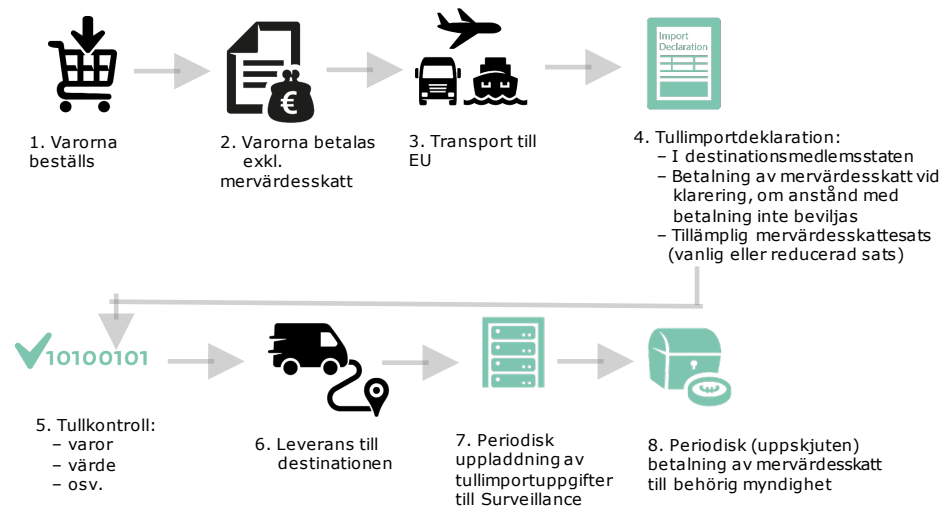
medlemsstat. Den person som lämnar in deklarationen kan välja mellan tulldeklarationen med datauppsättningarna H7, I1 eller H1 (eftersom H6-datauppsättningen är begränsad till postoperatörer).

Vid import kan den person som är betalningsskyldig för importmervärdesskatten vara en eller flera personer som har utsetts eller erkänts som betalningsskyldiga av importmedlemsstaten i enlighet med artikel 201 i mervärdesskattedirektivet. I praktiken är importören (dvs. mottagaren) och, vid indirekt ombudskap, den som inger tulldeklarationen i regel gemensamt ansvariga för att betala mervärdesskatten vid import.

Fram till och med den 1 oktober 2021 gäller att när varor i en postförsändelse övergår till fri omsättning genom någon annan handling i enlighet med artikel 141.3 i kompletteringsförordningen, ska deklaranten endast betala mervärdesskatt till importtullkontoret om tulldeklarationen har godtagits och varorna i den postförsändelsen har övergått till fri omsättning och levererats till mottagaren. I annat fall, om varorna inte kunde levereras till mottagaren, anses tulldeklarationen för övergång till fri omsättning inte ha inletts och varorna i den postförsändelsen anses förbli i tillfällig lagring till dess att de återexporteras, förstörs eller på annat sätt bortskaffas i enlighet med artikel 198 i unionens tullkodex.

Se översikten nedan för en mer detaljerad översikt över standardförfarandets olika delar:

Standarduppbörd av mervärdesskatt

4. EXPORT- OCH ÅTEREXPORTFORMALITETER FÖR FÖRSÄNDELSE AV LÅGT VÄRDE

4.1. Översikt

Typ av försändelser	Varornas värde	Tullformaliteter som är tillämpliga på		Formaliteter som är tillämpliga på återbetalningen av mervärdesskatt	
		Export av unionsvaror	Retur av importerade varor		
Post- och expressförsändelser	≤ 150 euro (både när IOSS används och när det inte används)	Deklaration genom någon annan handling i enlighet med artikel 141.4a i kompletteringsförordningen Vissa uppgifter måste godtas av och vara tillgängliga för tullen	Deklaration genom någon annan handling med vissa uppgifter som måste godtas av och vara tillgängliga för tullen ¹⁵ (I linje med artikel 141.4a och, om tillämpligt, artikel 142 b i kompletteringsförordningen)	Ogiltigförklaring av tulldeklarationen för import och upphörande av mervärdesskattskyldigheten.	
	> 150 euro ≤ 1 000 euro	Deklaration genom någon annan handling i enlighet med artikel 141.4a i kompletteringsförordningen Vissa uppgifter måste godtas av och vara tillgängliga för tullen	Elektronisk exportdeklaration (i linje med artikel 142 b i kompletteringsförordningen kan deklarationen inte göras genom någon annan handling).	IOSS används Mervärdesskatten återbetalas direkt från säljaren	IOSS används inte Tull- eller skattemyndigheterna återbetalar eller efterger mervärdesskatten.
				Ogiltigförklaring av tulldeklarationen för import och upphörande av mervärdesskattskyldigheten	

4.2. POSTFÖRSÄNDELSE

4.2.1. Exportdeklarationens omfattning genom någon annan handling

a) Rättslig grund

I enlighet med artiklarna 140.1 d, 141.4 och 142 i kompletteringsförordningen ska varor i postförsändelser vars värde inte överstiger 1 000 euro och som inte är belagda med exporttullar anses vara deklarerade för export vid utförsel ur unionens tullområde, under förutsättning att

- de inte omfattas av en ansökan om återbetalning av tull eller andra avgifter, såvida inte en sådan ansökan avser ett ogiltigförklarende av en tulldeklaration för övergång till fri omsättning av varor som omfattas av befrielse från importtullar i enlighet med artiklarna 23.1 eller 25.1 i förordning (EG) nr 1186/2009,
- de inte är föremål för förbud och restriktioner, och

¹⁵ Tillfällig undantagssituation (till och med den 1 oktober 2021) för returnering av olevererade postförsändelser som deklarerats för övergång till fri omsättning i linje med artikel 141.3 i kompletteringsförordningen. En sådan tulldeklaration anses inte ha ingetts baserat på artikel 220.2 i kompletteringsförordningen.

- de inte omfattas av någon annan särskild formalitet som föreskrivs i unionslagstiftningen och som tullmyndigheterna är skyldiga att tillämpa (såsom punktskattepliktiga varor som omfattas av direktiv 2020/262/EU eller icke-unionsvaror som har varit föremål för ett tullagerförfarande, aktiv förädling, tillfällig införsel, lagring i frizon eller tillfällig lagring och som återexporteras).

Det första villkoret omfattar de fall där en återbetalning av mervärdesskatt begärs (t.ex. varureturnering) på grundval av den ogiltigförklaring av tulldeklarationen för övergång till fri omsättning som begärts av den som ingett en sådan deklaration i enlighet med artikel 148.3 i kompletteringsförordningen. Sådana varor kan ändå exporteras genom utförsel från EU:s tullområde, förutsatt att deras värde inte överstiger 150 euro. Postoperatören kommer att returnera varorna med hjälp av en S10-streckkod i enlighet med respektive UPU-regler. Om en ny S10-streckkod utfärdas för returneringen måste den korshänvisas i postsystemet till den S10-streckkod som tillhör det paket som inte kunde levereras. De uppgifter som visar att samma varor har returnerats som de som övergick till fri omsättning måste vid en revision finnas tillgängliga i postoperatörens it-system och på begäran göras tillgängliga för tullen.

Över detta tröskelvärde medför dock artikel 142 b i kompletteringsförordningen att varor i postförsändelser för vilka en ansökan om återbetalning av tull eller andra avgifter görs inte kan exporteras genom utförsel från EU:s tullområde. Därför krävs i dessa fall en elektronisk exportdeklaration.

b) Fastställande av tröskelvärden

Postförsändelsernas värde anges i CN22/CN23-formuläret. Detta motsvarar det statistiska värde som ska anges i dataelement 99 06 000 000 i exportdeklarationen.

4.2.2. *Förfarande för export av postförsändelser*

a) Fastställande av exporttullkontor och utförseltullkontor

Bestämmelserna i artikel 329.7 i genomförandeförordningen kan också tillämpas i fall då en postoperatör transporterar varor ut från unionens tullområde inom ramen för ett enda transportavtal. I denna situation och på deklaratens begäran ska utförseltullkontoret vara det tullkontor som är behörigt på den plats där varorna övertas enligt det enda transportavtalet.

I undantagsfall kan andra stycket i artikel 221 i genomförandeförordningen tillämpas.

Transportdokumentet i postflödet är dokumentationsformuläret CN37 (ytpost)/CN38 (flygbefordrad post)/CN41 (flygbefordrad ytpost), som utbyts mellan postoperatören och fraktföraren. I formuläret beskrivs alla behållare som ingår i försändelsen. När det sedan gäller leveransavi (PREDES) är det möjligt att koppla den till artikelnivån.

b) Tullformaliteter som anses ha fullgjorts genom den handling som avses i artikel 141.4 i kompletteringsförordningen

Utförelsen av varor i postförsändelser anses vara exportdeklarationens handling och omfattar följande formaliteter i enlighet med artikel 218 i genomförandeförordningen:

- a) Uppvisande av varorna för tullen i enlighet med artikel 267 i unionens tullkodex.
- b) Tullmyndigheternas godtagande av tulldeklarationen i enlighet med artikel 172 i unionens tullkodex.
- c) Tullmyndigheternas frigörande av varorna i enlighet med artikel 194 i unionens tullkodex.

c) Befrielse från skyldigheten att inge deklaration före avgång av säkerhetsskäl

Enligt artikel 245.1 d i kompletteringsförordningen krävs ingen deklaration före avgång för varor som befordras enligt reglerna i UPU-konventionen.

d) Utbyte av elektroniska meddelanden mellan postväsen

Från och med 2021 kommer UPU-konventionen att kräva att alla varor som transporteras i postflödet deklarerar med elektroniska ITMATT-meddelanden så snart som artikeln anses vara en vara och när tulldeklarationer blir nödvändiga. Dessa skyldigheter kommer att fastställas för alla typer av postförsändelser.

4.2.3. Återexport av postförsändelser

I enlighet med artikel 270 i unionens tullkodex gäller återexport av icke-unionsvaror som har blivit föremål för ett tullagerförfarande, aktiv förädling, tillfällig införsel eller lagring i frizon eller tillfällig lagring. När det gäller returneringar har de flesta av försändelser av lågt värde övergått till fri omsättning med unionsstatus, och de kan därför inte återexporteras. Det enda undantaget gäller för postförsändelser av lågt värde som omfattas av artikel 220 i genomförandeförordningen, under övergångsperioden för postförsändelser och som senast i slutet av tidsfristen för införandet av version 1 av ICS-2, dvs. senast den 1 oktober 2021.

4.3. EXPRESSFÖRSÄNDELSE

4.3.1. Exportdeklaration genom någon annan handling

a) Rättslig grund

Varor i en expressförsändelse vars värde inte överskrider 1 000 euro och som inte är belagda med exporttull kan deklarerar för export genom deklaration genom någon annan handling

(artikel 140.1 d och artikel 141.4a i kompletteringsförordningen). Export genom någon annan handling för varor i expressförsändelser kan användas oavsett transportsätt.

Dessa varor ska anses ha deklarerats för export genom att de uppvisas för utförseltullkontoret i enlighet med artikel 267 i unionens tullkodex, förutsatt att uppgifterna i transportdokumentet och/eller fakturan är tillgängliga för och godtas av tullmyndigheterna (artikel 141.4a i kompletteringsförordningen). I detta syfte kan expressfraktföretaget, om detta godtas av tullmyndigheterna, göra uppgifterna tillgängliga för tullen i sin bokföring, i stället för att lämna in dem genom en anmälan.

Deklaration genom någon annan handling av varorna i en expressförsändelse får användas på samma villkor som för varorna i postförsändelser, i enlighet med artikel 142 i kompletteringsförordningen, under förutsättning att

- de inte omfattas av en ansökan om återbetalning av tull eller andra avgifter, såvida inte en sådan ansökan avser ett ogiltigförklaring av en tulldeklaration för övergång till fri omsättning av varor som omfattas av befrielse från importtullar i enlighet med artiklarna 23.1 eller 25.1 i förordning (EG) nr 1186/2009,
- de inte är föremål för förbud och restriktioner,
- de inte omfattas av någon annan särskild formalitet som föreskrivs i unionslagstiftningen och som tullmyndigheterna är skyldiga att tillämpa (såsom punktskattepliktiga varor som omfattas av direktiv 2020/262/EU eller icke-unionsvaror som har varit föremål för ett tullagerförfarande, aktiv förädling, tillfällig införsel, lagring i frizon eller tillfällig lagring och som återexporteras).

Tullmyndigheterna kan med hjälp av det enda transportavtalet undersöka huruvida transporten definitivt lämnade EU:s territorium. Detta kan vid behov kontrolleras med en revisionsbaserad kontroll.

I enlighet med det första villkoret får varorna i returnerade expressförsändelser med ett värde på högst 150 euro exporteras med hjälp av en deklaration genom någon annan handling (uppvisas för tullen). Alla andra expressförsändelser (med ett värde över 150 euro) som omfattas av en begäran om återbetalning av tull måste deklarerars för export med en elektronisk tulldeklaration.

När en mottagare vägrar att ta emot transporten kommer expressfraktföretaget att returnera transporten till avsändaren med ett nytt HAWB-nummer, med en korshänvisning till det gamla HAWB-numret. Detta förfarande ger tullmyndigheterna nödvändig kontroll över huruvida dessa transporter fysiskt lämnade EU:s tullområde för att göra det möjligt för dem att, på begäran av den som ingett importtulldeklarationen, ogiltigförklara en sådan deklaration i enlighet med artikel 148.3 i kompletteringsförordningen och, i tillämpliga fall, återbetala mervärdesskatten. Denna revisionsbaserade kontroll kan utföras i expressfraktföretagens spårningssystem.

4.3.2. Beskrivning av förfarandet (artikel 141.4a i kompletteringsförordningen)

a) Fastställande av behöriga utförsel- och exporttullkontor

De allmänna reglerna för definition av utförselkontoret gäller även i detta fall. I enlighet med artikel 329.7 i genomförandeförordningen och eftersom inga formaliteter i princip behöver fullgöras vid tullkontoret vid utförselstället, kan anmälan göras till det tullkontor som är behörigt på den plats där varorna övertas inom ramen för ett enda transportavtal, förutsatt att varorna ska lämna unionens tullområde med flyg. Detta tullkontor är utförseltullkontoret och kan också ligga inne i landet.

Om varorna i expressförsändelser lämnar EU:s tullområde via vägtransport kan det enda transportavtalet inte användas. I detta fall finns två möjligheter:

1. Varorna kan deklarerars i enlighet med artikel 141.4a i kompletteringsförordningen genom att anmälas till utförseltullkontoret. Uppgifterna i denna särskilda utförselanmälan för expressförsändelser definieras dock inte på EU-nivå, och det kan därför vara betungande för expressfraktförarna att följa kraven/systemen/förfarandena med avseende på uppgifter vid alla olika tullkontor vid unionens gräns, särskilt de som är (eller kommer att bli) mycket automatiserade på grundval av ett MRN.

2. Varorna kan deklarerars för export genom någon annan handling (anmälan, artikel 141.4a i kompletteringsförordningen) vid ett tullkontor inne i landet och samma tullkontor inne i landet kan bekräfta att varorna förts ut om, när detta är möjligt, de omedelbart hänskjuts till ett transiteringsförfarande, helst med hjälp av NCTS (det nya datoriserade transiteringssystemet). I ett sådant fall skulle det kontor som transiteringen utgår från betraktas som utförselkontoret för exportförfarandet i enlighet med artikel 329.5 eller 329.6 i genomförandeförordningen och, vid ankomsten till gränsövergångsstället, skulle varorna omfattas av en transiteringsdeklaration, vilket därigenom underlättar deras utförsel från unionens tullområde. I detta fall beviljas befrielse från att inge deklarationen före avgång i enlighet med artikel 245.1 g i kompletteringsförordningen.

Obs.: De tillvägagångssätt som beskrivs i artikel 329.5, 329.6 och 329.7 i genomförandeförordningen som säkerställer att utförseln av varorna bekräftas vid tullkontoret i inlandet kan tillämpas oavsett varornas värde, men för varor med ett värde på mer än 1 000 euro måste dock en formell exportdeklaration som en deklaration före avgång som innehåller de uppgifter som är nödvändiga för riskanalys för säkerhets- och säkerhetsändamål inges.

Det tullkontor som är behörigt att hänföra varorna till exportförfarandet ska fastställas i enlighet med första och andra stycket i artikel 221.2 i genomförandeförordningen och kan vara ett av följande:

- 1) Det tullkontor som är behörigt på den plats där exportören är etablerad.
- 2) Det tullkontor som är behörigt på den plats där varorna packas eller lastas för att sändas på export.
- 3) Ett annat tullkontor i den berörda medlemsstaten som av administrativa skäl är behörigt i fråga om export.

4) Det tullkontor som är behörigt på utförselorten.

b) Tullformaliteter som anses ha fullgjorts genom den handling som avses i artikel 141.4 a i kompletteringsförordningen

Anmälan anses vara handlingen i tulldeklarationen och omfattar följande formaliteter i enlighet med artikel 218 i genomförandeförordningen:

- a) Uppvisande av varorna för i enlighet med artikel 267 i unionens tullkodex.
- b) Tullmyndigheternas godtagande av tulldeklarationen i enlighet med artikel 172 i unionens tullkodex.
- c) Tullmyndigheternas frigörande av varorna i enlighet med artikel 194 i unionens tullkodex.

c) Befrielse från skyldigheten att inge deklaration före avgång av säkerhetsskäl

Exportsändningar med ett värde som inte överstiger 1 000 euro och som inte är belagda med exporttullar och, förutsatt att de deklarerats för export genom någon annan handling, är befriade från att inge en deklaration före avgång i enlighet med artikel 245.1 g i kompletteringsförordningen.

d) Vilka uppgifter ska göras tillgängliga?

Enligt artikel 141.4a i kompletteringsförordningen ska uppgifterna i transportdokumentet och/eller fakturan göras tillgängliga för och godtas av tullmyndigheterna.

I regelverket för unionens tullkodex definieras ingen gemensam datauppsättning vad gäller anmälan av varorna vid export av varor i expressförsändelser genom någon annan handling. Uppgiftskraven fastställs av de nationella tullmyndigheterna. Sådana krav kan i första hand omfatta uppgifterna i transportdokumentet (HAWB: avsändare, dvs. exportör, namn och adress; mottagare, dvs. importör, namn och adress; varubeskrivning, värde, antal förpackningar och vikt). Vid returtransporter ska även hänvisningen till importdeklarationen och/eller till importens HAWB anges.

e) När ska uppgifterna göras tillgängliga för tullen?

För att möjliggöra tullövervakning ska varorna anmälas (dvs. uppgifterna ska göras tillgängliga för tullen) innan varorna lämnar EU:s tullområde.

f) Särskilda situationer

→ *Indirekt export:*

Vid indirekt export genom en flygplats i en annan medlemsstat kan tullmyndigheterna vid den plats där varorna fysiskt förs ut ur EU be expressfraktföretaget att tillhandahålla en kopia av det enda transportavtalet i enlighet med artikel 333.6 b i genomförandeförordningen.

5. OGILTIGFÖRKLARANDE AV TULLDEKLARATIONEN

5.1. Bakgrund

Inom e-handeln är det vanligt att varor returneras. Varor kan returneras utan att levereras antingen på grund av att mottagaren inte hittas eller på grund av att denne helt enkelt vägrar att ta över varorna. Bortsett från de fall där mervärdesskatten betalas enligt IOSS vid tidpunkten för köpet kan det hända att allt fler mottagare vägrar att ta emot varor efter ikraftträdandet av de nya e-handelsreglerna för mervärdesskatt, när de ställs inför den ytterligare betalningsskyldigheten (mervärdesskatt och eventuella serviceavgifter) i samband med varuleveransen.

Fram till det sista datumet för införande av version 1 av ICS-2, när det gäller varor i en postförsändelse som deklarerats för övergång till fri omsättning genom någon annan handling i enlighet med artikel 141.3 i kompletteringsförordningen (IOSS eller de särskilda ordningarna för mervärdesskatt används alltså inte), behöver tulldeklarationen för övergång till fri omsättning inte formellt ogiltigförklaras (såsom förklaras i punkt 5.3 a nedan är artikel 220.2 i genomförandeförordningen tillämplig).

Det förväntas dock att de flesta situationer då mottagaren vägrar att ta emot varan kanske inte kommer att omfattas av denna kategori, vilket kommer att kräva ett formellt ogiltigförklarande av de elektroniska tulldeklarationerna i enlighet med artikel 148.3 i kompletteringsförordningen. För att mildra påverkan på tullförvaltningar och ekonomiska aktörer som lämnar in tulldeklarationen för konsumenternas räkning kräver ogiltigförklarandet därför ett relativt enkelt förfarande som inte innebär en ohanterlig arbetsbörda för tullförvaltningarna och inte leder till betydande störningar i den dagliga affärsverksamheten.

Ogiltigförklarande av tulldeklarationen för övergång till fri omsättning kommer i synnerhet att bli relevant i samband med de särskilda ordningarna och standardmekanismen för uppbörd av mervärdesskatt. Inom ramen för de särskilda ordningarna är postoperatörer, expressfraktföretag och tullombud (dvs. de personer som använder sig av detta system under förutsättning att de anmälde varorna till tullen) endast skyldiga att betala den mervärdesskatt vid import som de faktiskt har uppburit från mottagaren (dvs. importören) till tullmyndigheterna eller skattemyndigheterna.

Varor som inte kunde levereras eller som mottagaren (dvs. importören) vägrade att ta emot måste returneras inom ramen för ett nytt transportavtal (ny S10-streckkod för postförsändelser och nytt HAWB-nummer för expressförsändelser), inklusive en korshänvisning till det transportdokument som användes för importen (S10-streckkod för postförsändelser och HAWB för expressförsändelser), och, för att skyldigheten att betala mervärdesskatt ska upphöra behöver tulldeklarationen för övergång till fri omsättning för ogiltigförklaras.

Om mottagaren (dvs. importören) tog emot leveransen av den ursprungliga sändningen och efter detta beslutar att returnera den kommer förfarandet att bero på hur konsumenten beslutar att organisera returneringen och på det förfarande som är tillämpligt i den berörda medlemsstaten när det gäller begäran om återbetalning av mervärdesskatten. Ansökan om återbetalning av mervärdesskatt grundar sig på att tulldeklarationen för övergång till fri omsättning ogiltigförklaras i enlighet med artikel 148.3 i kompletteringsförordningen.

5.1. Rättsliga bestämmelser

Ogiltigförklarande av tulldeklarationen är en rättslig handling som utförs av de behöriga tullmyndigheterna och som grundar sig på en motiverad ansökan från deklaranten och baseras på ett tullbeslut som fattats på grundval av artikel 22 i unionens tullkodex.

Endast i de särskilda fall som avses i artikel 174 i unionens tullkodex får en godkänd tulldeklaration ogiltigförklaras.

Det finns två typer av fall där den godkända tulldeklarationen kan ogiltigförklaras:

- När tullmyndigheterna är förvissade om att varorna omedelbart kommer att hänföras till ett annat tullförfarande.
- När tullmyndigheterna är förvissade om att ett hänförande av varorna till detta tullförfarande på grund av särskilda omständigheter inte längre är berättigat.

Om tullmyndigheterna i något av dessa fall har underrättat deklaranten om att de avser att undersöka varorna ska tulldeklarationen ogiltigförklaras efter det att denna undersökning ägt rum.

I vissa fall kan ansökan om ogiltigförklarande av tulldeklarationen lämnas in efter det att varorna frigjorts. Detta kan t.ex. vara fallet för e-handelsvaror, på grundval av artikel 148.3 i kompletteringsförordningen. I detta fall ska ansökan om ogiltigförklarande av tulldeklarationen för övergång till fri omsättning lämnas in inom 90 dagar från den dag då tulldeklarationen godtog.

5.2. Förfaranden och formaliteter

Förfarandet för ogiltigförklarande av tulldeklarationen beror på typen av tulldeklaration.

a) Deklaration genom någon annan handling

Om varorna i en postförsändelse deklarerats för övergång till fri omsättning genom någon annan handling ska artikel 220.2 i genomförandeförordningen tillämpas och en formell ansökan om ogiltigförklaring av tulldeklarationen behöver inte lämnas in. I sådana fall anses tulldeklarationen inte ha ingivits och varorna anses förbli i tillfällig lagring till dess att de förstörs, återexporteras eller på annat sätt bortskaffas i enlighet med artikel 198 i unionens tullkodex.

b) Tulldeklaration

När det rör sig om en formell elektronisk tulldeklaration för övergång till fri omsättning måste en formell ansökan om ogiltigförklaring inges till den behöriga tullmyndigheten om leveransen av varorna misslyckas. Ogiltigförklaringen är obligatorisk för att mervärdesskatteskulden vid import ska upphöra. I så fall kommer varorna att returneras på grundval av ett nytt transportavtal som innehåller en korshänvisning till den S10-streckkod (för postförsändelser) och det HAWB (för expressförsändelser) som användes när varorna importerades. Det nya transportdokumentnumret ska anges i den motiverade ansökan som lämnas in till tullen för att styrka att varorna har exporterats.

Eftersom varor av lågt värde i post- och expressförsändelser kan returneras på grundval av en exportdeklaration som görs genom någon annan handling, dvs. utan att en formell standardexportdeklaration lämnas in, får tullmyndigheterna begära in ytterligare bevis från aktörerna på att varorna har lämnat EU:s tullområde. Mot bakgrund av detta bevis fattar tullmyndigheterna ett beslut om att ogiltigförklara tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.

Efter det att denna deklaration har ogiltigförklarats får mervärdesskatten, beroende på de nationella genomförandebestämmelserna, behandlas på något av följande sätt:

- Den kan återkrävas av konsumenten från leverantören/det elektroniska gränssnittet om IOSS har använts.
- Den kommer inte att behöva betalas av den person som använder de särskilda ordningarna om varorna inte kan levereras till mottagaren.
- Den kan återbetalas till deklaranten enligt standardmekanismen för uppbörd av mervärdesskatt.
- Oavsett vilken mekanism för uppbörd av mervärdesskatt som användes vid importen, om varorna skickas tillbaka av importören efter mottagandet och tulldeklarationen för övergång till fri omsättning ogiltigförklaras i enlighet med artikel 148.3 i kompletteringsförordningen.

5.3. Person som ansöker om ogiltigförklaring (inklusive ombudens roll)

I enlighet med artikel 174 i unionens tullkodex är det bara deklaranten som kan begära att tulldeklarationen ska ogiltigförklaras.

Vid import av försändelser av lågt värde kan vanligtvis följande situationer uppstå i fråga om deklaranten:

- a) Deklarationen inges av mottagaren (dvs. importören) i EU (i dennes namn och för dennes räkning).
- b) Deklarationen inges av ett direkt ombud (t.ex. postoperatör, expressfraktföretag eller tullombud) i mottagarens namn och för dennes räkning (dvs. importören) i EU.
- c) Deklarationen inges av ett indirekt ombud (t.ex. postoperatör, expressfraktföretag eller tullombud) i dennes eget namn men för mottagarens räkning (dvs. importören) i EU.
- d) Om posten/expressfraktföretagen/tullombuden inte uppger att de agerar ombud, då de följaktligen anses agera i sitt eget namn och för egen räkning, med allt ansvar som följer av att vara deklarant, bland annat att betala mervärdesskatten.

I situationer enligt led a och led b är deklaranten vanligtvis en privatperson, dvs. konsumenten i EU. När det gäller led c blir det indirekta ombudet deklaranten.

Om varorna inte kan levereras eller om mottagaren (dvs. konsumenten i EU) vägrade att ta emot dem måste tulldeklarationen för övergång till fri omsättning ogiltigförklaras för att skyldigheten att betala mervärdesskatt ska upphöra. Deklaranten måste lämna in ansökan efter det att varorna har returnerats enligt ett nytt transportavtal som innehåller en korshänvisning till det transportavtal som användes för importen av varorna och till importtulldeklarationen i aktörens bokföring (till den ursprungliga avsändarens adress).

De personer som begär att tulldeklarationen för övergång till fri omsättning ska ogiltigförklaras i de situationer som beskrivs i leden a–d kommer att vara följande:

- a) Om leveransen av varorna misslyckas och fraktföraren förväntar sig att konsumenten inger tulldeklarationen för övergång till fri omsättning och denna person vägrar att ta över varorna, då inges ingen tulldeklaration för övergång till fri omsättning, varorna förblir i tillfällig lagring hos fraktföraren och återexporteras som icke-unionsvaror. I detta (relativt teoretiska) fall finns det ingen tulldeklaration som kan ogiltigförklaras.
- b) Om mottagaren vägrade att ta emot varorna eller om de inte kunde levereras till mottagaren, och tulldeklarationen för övergång till fri omsättning ingavs av postoperatören, expressfraktföretaget osv. som direkt ombud. Mottagaren (dvs. konsumenten i EU) kommer sannolikt inte att vilja medverka till begäran om ogiltigförklaring av tulldeklarationen för övergång till fri omsättning. Om fullmaktsvillkoren gör det möjligt att tillämpa ombudskapet under tulldeklarationens hela livscykel (från sammanställande och inlämning fram till mottagande av beslutet om ogiltigförklaring) kan då (det direkta eller indirekta) ombudet för deklarantens (dvs. importörens) räkning begära att importdeklarationen ska ogiltigförklaras.

- c) I detta fall blir det indirekta ombudet deklarant och kan därför begära att tulldeklarationen för övergång till fri omsättning i dennes eget namn ska ogiltigförklaras om varorna inte kunde levereras eller om mottagaren vägrade att ta emot dem.
- d) Om posten/expressfraktföretagen/tullombuden inte uppger att de agerar som ombud och de därför anses agera i sitt eget namn och för egen räkning, kan de begära ogiltigförklaringen som den som ingett tulldeklarationen för övergång till fri omsättning i sitt eget namn.

5.4. Uppgiftskrav för den motiverade ansökan om ogiltigförklaring

Ansökan om ogiltigförklaring av tulldeklarationen för övergång till fri omsättning måste styrka att den åtgärd som efterfrågas är berättigad (motiverad ansökan).

På grund av de mycket stora volymer som förväntas är det å andra sidan nödvändigt att införa en mekanism som håller byråkratin på en rimlig och hanterbar nivå på båda sidor (tull och företag).

Unionens tullkodex ger inte befogenhet att genom en genomförandeförordning ange förfaranderegler för att ogiltigförklara tulldeklarationen. Tull 2020-programmets projektgrupp för import- och exportformaliteter i samband med försändelser av lågt värde (PG-LVC) har ändå identifierat vissa exempel på bästa praxis som kan underlätta en massogiltigförklaring av tulldeklarationer för övergång till fri omsättning av försändelser av lågt värde. Det bör dock noteras att genomförandet av ogiltigförklaringsformalitets- och förfarandena definieras på nationell nivå.

Detta innebär att flera ansökningar konsolideras i en enda elektronisk inlägga med följande uppgifter:

- MRN för tulldeklarationen för övergång till fri omsättning.
- Skälen till ansökan (t.ex. att varorna inte kunde levereras på grund av att adressen är okänd eller då de avvisades av mottagaren).
- Bevis för varornas utförsel.

Det beslut som fattas av tullmyndigheterna ska innehålla en hänvisning till var och en av de inlämnade ansökningarna, men får fattas i form av ett enda beslut.

BILAGA 1

TULLDEKLARATIONER FÖR ÖVERGÅNG TILL FRI OMSÄTTNING AV FÖRSÄNDELSER AV LÅGT VÄRDE FRÅN OCH MED DEN 1 JULI 2021

Deklaration	Datauppsättning i bilaga B	Deklaranten	Rättslig grund	Transaktioner	Mekanism för uppbörd av mervärdesskatt	Övergångsperiod	Tillämpningsområde
Tulldeklaration för övergång till fri omsättning av vissa försändelser av lågt värde	H7.	Alla personer, utom de särskilda ordningarna för betalning av mervärdesskatt	Artikel 143a i kompletteringsförordningen	Mellan konsumenter, från företag till konsument och mellan företag	IOSS ¹⁶ De särskilda ordningarna ¹⁷ Standardsystemet för uppbörd	Till och med den 31 december 2022 Datauppsättningar i förenklad deklaration och fullständig tulldeklaration enligt bilaga 9 till övergångsförordningen	- Varor som omfattas av tullbefrielse enligt artiklarna 23.1 eller 25.1 i förordningen om tullbefrielse - Varor som inte är föremål för förbud eller restriktioner - Tullförfarandekod "40 00"
Förenklad importdeklaration	I1.	Alla personer/innehavare av tillstånd att använda förenklad deklaration	Artikel 166 i unionens tullkodex	Mellan konsumenter, från företag till konsument och mellan företag	IOSS ¹⁷ De särskilda ordningarna ¹⁷ Standardsystemet för uppbörd	Till och med den 31 december 2022, den datauppsättning som anges i tabell 7 i tillägg A till bilaga 9 till övergångsförordningen	Alla varor
Tulldeklaration för övergång till fri omsättning – fullständig datauppsättning	H1.	Alla personer	Artikel 162 i unionens tullkodex	Mellan konsumenter, från företag till konsument och mellan företag	IOSS ¹⁷ De särskilda ordningarna ¹⁷ Standardsystemet för uppbörd	Till och med den 31 december 2022, den datauppsättning som anges i kolumn H i tillägg C1 i bilaga 9 till övergångsförordningen	Alla varor
Tulldeklaration vid posttrafik för övergång till fri omsättning	H6.	Postoperatör	Artikel 144 i kompletteringsförordningen	Mellan konsumenter, från företag till konsument och	IOSS ¹⁷ De särskilda ordningarna ¹⁷ Standardsystemet	Genom någon annan handling till och med den 31 december 2022 för varor med ett värde	- Varor med ett värde av högst 1 000 euro - Varor som inte är

¹⁶ Gäller endast för transaktioner från företag till konsumenter.

				mellan företag	för uppbörd	på mellan 150,01 och 1 000 euro	föremål för förbud eller restriktioner - Ingen användning av tullförfarandena 42/63
--	--	--	--	----------------	-------------	------------------------------------	---

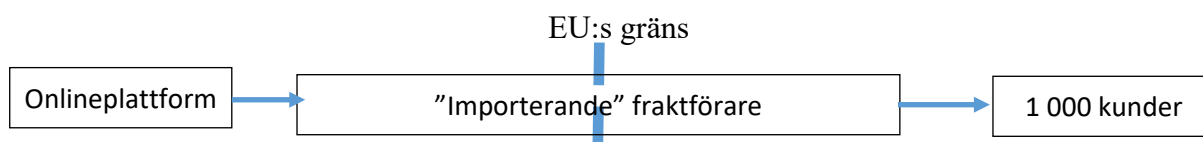
BILAGA 2
SAMLING AV FÖRSÄNDELSE AV LÅGT VÄRDE SOM IMPORTERAS TILL EU

Praktiskt exempel 1
Multipla beställningar till olika konsumenter.
Alla beställningar för vilka IOSS kan användas

Utgångspunkter:

- En leverantör/ett elektroniskt gränssnitt som har registrerat sig för IOSS säljer produkter till tusen olika konsumenter i EU. Det genomsnittliga försäljningsvärdet per beställning är 25 euro.
- De identifierar varje beställning unikt med en transaktionsidentifierare (t.ex. med en identifieringskod som överensstämmer med ISO 15459-6).
- De plockar, packar och skickar varje beställning i separata transportenheter. De identifierar varje transportenhet unikt med ett referensnummer (t.ex. med hjälp av en identifieringskod som överensstämmer med ISO 15459-1). Det totala antal transportenheter som hör ihop med de tusen beställningarna är 1 000.
- När de levererar varje beställning och tillhörande transportenheter vidarebefordrar de alla relevanta uppgifter om den enskilda försäljningen till den fraktförare som transporterar beställningarna till EU. Detta omfattar även beställningen och (de multipla) tillhörande identifieringskoderna för transportenheterna samt det tillämpliga IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt.
- Den fraktförare som för dessa 1 000 enskilda transportenheter över EU:s gräns konsoliderar dessa transportenheter i en enda intermodal container.
- Det totala försäljningsvärdet i containern är 25 000 euro (1 000 * 25 euro).
- Fraktföraren kommer att utföra det relevanta tulldeklarationsförfarandet för denna import till EU.
- Fraktföraren kommer att dela upp innehållet i containern i samband med införseln till EU med avsikten att transportera de enskilda försändelserna av lågt värde till de avsedda konsument-/destinationsländerna.

Visualisering

Deklarationsförfarandet:

1. *Fraktföraren kommer att deklarera de enskilda beställningarna (och tillhörande transportenheter) i separata tulldeklarationer till tullmyndigheterna i den medlemsstat*

där varorna förs in i EU med hjälp av datauppsättningen H7. Detta omfattar leverantörens/det elektroniska gränssnittets giltiga IOSS-registreringsnummer för mervärdesskatt samt beställningens och transportenhetens identifieringskod. Beställningens identifieringskod bör inkluderas i dataelement 12 08 000 000. Transportenhetens identifieringskod bör inkluderas i dataelement 12 05 000 000. IOSS-numret bör inkluderas i dataelement 13 16 000 000.

2. Medlemsstatens tullmyndigheter kommer att kontrollera de enskilda separata (per beställning) deklarationerna.
3. Medlemsstatens tullmyndigheter kan besluta att inspektera vissa av beställningarna/transportenheterna.
4. Alla andra beställningar kommer att klareras för fri omsättning och leverans.

Praktiskt exempel 2

Multipla beställningar till olika konsumenter.

Konsoliderade beställningar från olika leverantörer/elektroniska gränssnitt.

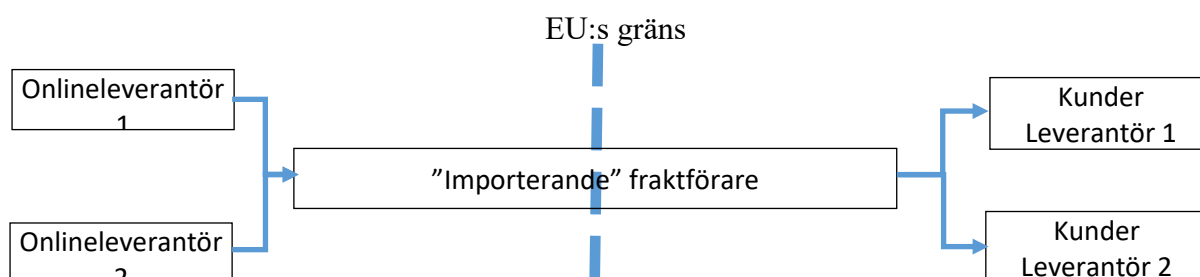
Värdet på varje beställning understiger 150 euro

IOSS gäller för vissa beställningar, inte för andra

Utgångspunkter:

- Det finns två olika leverantörer/elektroniska gränssnitt.
- Leverantör 1 använder sig av IOSS-systemet. Leverantör 2 gör inte det.
- Leverantör 1 säljer till 600 konsumenter, leverantör 2 till 400 konsumenter inom EU.
- Det genomsnittliga försäljningsvärdet per beställning är 25 euro.
- Båda leverantörerna identifierar varje beställning unikt (t.ex. med en identifieringskod som överensstämmer med ISO 15459-6).
- De plockar, packar och skickar varje försäljning i separata transportenheter. De identifierar varje enhet unikt (t.ex. med en identifieringskod som överensstämmer med ISO 15459-1).
- När leverantörerna skickar varje beställning och tillhörande transportenheter vidarebefordrar de alla relevanta uppgifter om den enskilda försäljningen till den fraktförare som transporterar beställningarna till EU. Detta ska även omfatta identifieringskoden för beställningen och de (multipla) tillhörande identifieringskoderna för transportenheterna samt IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt (i tillämpliga fall).
- Det totala antal transportenheter som hör ihop med de tusen beställningarna är 1 000.
- Båda plattformarna använder samma fraktförare för huvudtransporten till Europa.
- Den fraktförare som för dessa 1 000 enskilda transportenheter över EU:s gräns konsoliderar dessa enheter i en enda intermodal container.
- Det totala försäljningsvärdet i containern är 25 000 euro (1 000 * 25 euro).
- Fraktföraren kommer att utföra det relevanta tulldeklarationsförfarandet för denna import till EU.
- Fraktföraren kommer att dela upp innehållet i containern i samband med införseln till EU med avsikten att transportera de enskilda försändelserna av lågt värde till de avsedda konsument-/destinationsländerna.

Visualisering

Deklarationsförfarandet:

Det deklarationsförfarande som fraktföraren måste följa **skiljer sig åt** för de två leverantörerna/de elektroniska gränssnitten.

1. **För leverantör 1** (följer IOSS-ordningen i linje med det praktiska exemplet ovan)
 - a. Fraktföraren kommer att deklarerar de enskilda 600 beställningarna (och tillhörande transportenheter) i separata tulldeklarationer till tullmyndigheterna i den medlemsstat där varorna förs in i EU.
 - b. Detta inkluderar det giltiga IOSS-registreringsnumret för mervärdesskatt för leverantör 1 samt identifieringskoderna för beställningen och transportenheterna. Beställningens identifieringskod bör inkluderas i dataelement 12 08 000 000. Transportenhetens identifieringskod bör inkluderas i dataelement 12 05 000 000. IOSS-numret bör inkluderas i dataelement 13 16 000 000. Varje deklaration ska också uppfylla alla övriga krav i tulldeklarationen med datauppsättning H7.
 - c. Medlemsstatens tullmyndigheter kommer att kontrollera de enskilda separata (per beställning) deklarationerna.
 - d. Medlemsstatens tullmyndigheter kan besluta att inspektera vissa av beställningarna/transportenheterna.
2. **För leverantör 2 (IOSS används inte)** kan förfarandet enligt de särskilda ordningarna användas
 - a. Fraktföraren kommer att deklarerar de enskilda beställningarna (och tillhörande transportenheter) i separata tulldeklarationer till tullmyndigheterna med hjälp av datauppsättningen H7.
 - b. Detta inkluderar identifieringskoden för beställningen (om den finns tillgänglig) och identifieringskoderna för transportenheterna. Beställningens identifieringskod bör inkluderas i dataelement 12 08 000 000. Transportenhetens identifieringskod bör inkluderas i dataelement 12 05 000 000.
 - c. Medlemsstatens tullmyndigheter kommer att kontrollera de enskilda separata (per beställning) deklarationerna.

- d. Medlemsstatens tullmyndigheter kan besluta att inspektera vissa av beställningarna/transportenheter.
 - e. För transporter av försändelser av lågt värde som ska levereras i införselmedlemstaten kan klareringen göras hos tullmyndigheterna i införselmedlemstaten.
För transporter av försändelser av lågt värde som ska levereras i en annan medlemsstat är transiteringsförfarandet obligatoriskt, eftersom dessa transporter av försändelser av lågt värde i slutändan endast kan tullklaras i destinationslandet.
 - f. Försändelsen av lågt värde kommer att transporteras till destinationslandet inom ramen för det externa transiteringsförfarandet.
 - g. Försändelsen av lågt värde kommer att klareras i destinationslandet enligt gällande förfarande i det landet.
 - h. Den mervärdesskatt som ska erläggas kommer att betalas i destinationslandet.
- 3. Alla beställningar och transportenheter som tullen uppgav att de ville inspektera kommer att förvaras i fraktförarens lokaler till dess att inspektionen har slutförts.
 - 4. Fraktföraren kan fortsätta att leverera beställningar och transportenheter när inspektionen har slutförts och beställningarna har tullklarerats.

Av logistiska skäl kan uppdelningen av transportenheter i IOSS-varor och icke-IOSS-varor göras redan i exportlandet. Alternativt kan det också hända att alla varor (IOSS och icke-IOSS) som inte är avsedda för införselmedlemsstaten hänförs till det externa transiteringsförfarandet och deklarerats för övergång till fri omsättning vid ett tullkontor i den medlemsstat där varorna har sin slutdestination.